

2002

XII

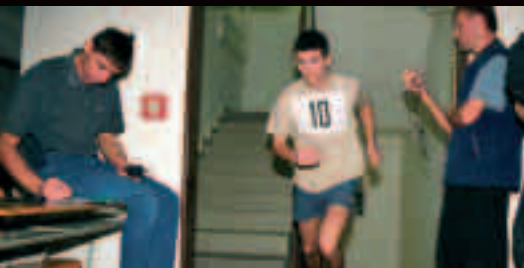
11

**Moderní
kostely**

UDÁLOSTI

na VUT v Brně

**U strojařů se opět
běhalo do schodů**

**Volba rektora
VUT v Brně**

**Japonský designér
ocenil naše studenty**

Obsah

- 3 KRAMLE**
- 4 SENÁTOŘI ZVOLILI KANDIDÁTA NA JMENOVÁNÍ REKTOREM**
- 5 AKADEMICKÉ SHROMÁŽDĚNÍ VUT V BRNĚ**
- 9 UDĚLENÍ ČESTNÝCH DOKTORÁTŮ**
- 11 VUT V BRNĚ A ŠKODA AUTO UZAVŘELY SMLOUVU O SPOLUPRÁCI**
- 12 LEDEN 2003 – START ELEKTRONICKÉ PŘIHLÁŠKY KE STUDIU NA VUT V BRNĚ**
- 13 PO SCHODOCH...**
- 15 STAVBY MODERNÍCH KOSTELŮ**
- 16 Z ARCHIVU: PŘÍSTAV JULIÁNOV – PROJEKT, KTERÝ ZŮSTAL POUZE NA PAPIŘE**
- 18 FAKULTA PODNIKATELSKÁ S NOVÝM VEDENÍM**
- 19 VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI HISTORIE VUT V BRNĚ – REKTOŘI**
- 20 NOVÍ DOCENTI A DOKTOŘI**
- 21 Z POHLEDU KVESTORA: NEDOSTATEK LŮŽEK NA KOLEJÍCH**
- 22 125. VÝROČÍ NAROZENÍ PROFESORA VÍTĚZSLAVA VESELÉHO**
- 23 O MÉ CESTĚ DO ČÍNY**
- 24 PREMIÉROVÉ VAVŘÍNY PRO CHYTRÉ ČESKÉ HLAVY**
- 25 MOBILITA STUDENTŮ I UČITELŮ PATŘÍ KE SLABŠÍM STRÁNKÁM VUT V BRNĚ**
- 27 JAPONSKÝ DESIGNÉR OCENIL DÍLA I SEBEDŮVĚRU NAŠICH STUDENTŮ**
- 28 INFORMACE**
- 30 NOVÉ UČEBNÍ TEXTY A PUBLIKACE**

Kramle

Autorem prosincového editoriału je režisér, herec, scenárista a publicista Břetislav Rychlík. Jeho cesta k divadlu a filmu nebyla přímočará. Nejprve student techniky, později dělník na kachní farmě, kulisák, nápověda až konečně herec v oblastních divadlech. Od roku 1982 herec a režisér HaDivadla. 1990–1994 pedagog na JAMU. Od roku 1992 autor rozhlasového cyklu *Antikvariát*. 1997–2000 pracoval jako dramaturg televize v Brně. V roce 1993 získal novinářskou Cenu křepelek. Jeden z vítězů Evropského fejetonu (1994). Od poloviny devadesátých let se věnuje dokumentární tvorbě. V současné době pravidelný spolupracovník BBC, publikuje v Lidových a Literárních novinách, Týdnu, Svobodné Evropě, Respektu.

Jako kluk jsem býval směšný ostatním svým nezájmem o techniku. Neznal jsem značky automobilů jako spolužáci, nevrtil jsem se v otcově pionýru, olej vytékající z motoru mi byl odporný. Řidičský průkaz nevlastním dodnes a jsem teď směšný svým dětem. Mne zajímala technika akorát při stavbě voru, když jsme si na struze hráli na piráty. Technika – to byly kramle a sekýra. Na moji nejoblíbenější letní zábavu, lov pstruhů v Hrubém potoku, mi stačily ruce. Když byl potok chladný, udělal jsem si pytláčku z prutu lísky, vlasce, háčku, korkové zátky a kousku husího brka. Doma jsem měl chyceného sýčka, straku, kavku, divokého králíka. Fascinoval mne živý svět a tvorové obývající ho se mnou. Na posledním skautském táboře před normalizací v roce 1970 poslali mne, nejmladšího skautíka, koupit v železářství bublinu do vodní váhy a ohýbačku na cihly. To se mi zdálo nepravděpodobné, ale junák nesmí lhát, věřil jsem starším bratrům z družiny i vůdcům střediska. Tak jsem byl nezkažený. V době Vinetuově potřeboval jsem z technických pomůcek akorát vlak, aby mi přejížděl hřebíky do šípů. Bicykl stačil mi dámský, veškerý můj technický um kolem něho spočíval v jarním vynesení ze sklepa, otření prachu, naolejování řetízku a dohuštění duší. Když si hoši okolo mne sestrojovali jakési reprobedny, kterými zesilovali zvuk svých magnetofonů značky Tesla, psal jsem básničky a maloval surrealistické výjevy, které jsem rozdával dívkám.

Navzdory tomu kupodivu vlastním diplom z okresního kola olympiády ve fyzice a knihu o Gagarinovi. Soutěžil jsem i obstojně v olympiádě matematické a na maturitním vysvědčení ze strážnického gymnázia mám dvojku z deskriptivy. A k dovršení všeho schovává moje maminka podnes index z Vysokého učení technického v Brně, Fakulty stavební. Tam jsem prožil necelý semestr ve školním roce 1977–1978. O tom však později.

První technickou pomůckou, o kterou jsem se vážně začal zajímat, byl až počítač. Neteče z něho olej, nemusím znát čísla klíčů na utahování matic a šroubů, nehledí se dlouhé hodiny do smradlavého motoru, když něco nefunguje. Měl jsem jeden z prvních notebooků, který se u nás objevil. Ještě s černobílou obrazovkou a legendárním programem T602. Z nostalgie ho opatruju dodnes. Pak mám počítače dva. Stolní, k němuž jsem si brzy po rozjezdu elektronické pošty pořídil faxmodem a otevřel vlastní adresu. Druhý, poslední výstřelek mezi notebooky, vozím po světě s mobilním telefonem, abych se mohl připojovat na Internet a odesílat své pravidelné glosy do Respektu a BBC či editorial pro časopis ústavu, kde jsem složil imatrikulační slib.

Ocitl jsem se tam po „máničkovsko-anarchistickém“ období, kdy komunistický zástupce ředitele strážnického gymnázia útočil na moji svobodu a identitu škrábáním dlouhých vlasů z hlavy. Po bouřlivých útěcích z domova a v nebezpečí, že nebudu možná ani maturovat, jsem podal přihlášku na VUT v Brně, Fakultu stavební, obor pozemní stavitelství. Tam šlo šest mých věrných spolužáků ze třídy, všichni studia poctivě dokončili. Já se dnes velevážené brněnské technice omlouvám za své krátkodobé extempore, které bylo jenom jakousi přestupní stanicí k tomu, abych se svobodně vydal za tím, co já považuju v životě za důležité. Pointou budiž, že do budovy na Barvičově ulici, kde sídlila stavební fakulta, chodí dnes moje dcera Apolena na Biskupské gymnázium.

Břetislav Rychlík
režisér, herec, publicista

Senátoři zvolili kandidáta na jmenování rektorem

Nově zvolený Akademický senát VUT v Brně zvolil na svém zasedání 12. listopadu 2002 za kandidáta na jmenování rektorem na příští funkční období Prof. RNDr. Ing. Jana Vrbku, DrSc., Současného rektora profesora Jana Vrbku navrhly nezávisle jako jediného kandidáta akademické senáty FSI, FIT, FEKT a FCH VUT. Pro navrhovaného kandidáta hlasovalo všech 24 senátorů.

Vlastní volbě předcházela tři předvolební shromáždění (5. 11. v aule Q v areálu FSI, 6. 11. v areálu Purkyňova 118 a 8. 11. v areálu Věveří 95), na kterých profesor Vrbka seznámil akademickou obec VUT se svým volebním prohlášením. Kandidát na těchto mítincích odpovídal i na početné otázky z pléna. Programové prohlášení a životopis kandidáta byly rovněž zveřejněny na www stránkách AS VUT.

Profesor Vrbka na volebním zasedání AS VUT seznámil jeho členy podrobněji se svým prohlášením. Věnoval se zejména koncepci řízení VUT pro období let 2003–2006, konkrétně v oblastech vzdělávacích a tvůrčích činností, financování a rozvoje školy a představil rovněž předpokládané složení nového vedení VUT:

- Prof. RNDr. Josef Jančář, CSc. – prorektor pro tvůrčí aktivity,
- Prof. Ing. Jiří Kazelle, CSc. – prorektor pro vnější vztahy,
- Doc. Ing. Karel Rais, CSc. – prorektor pro strategický rozvoj,
- Doc. RNDr. Miloslav Švec, CSc. – prorektor pro vzdělávání,
- Ing. Jaromír Pěňčík – kvestor.

Volba kandidáta na jmenování rektorem se uskutečnila v aule Centra VUT na Antonínské ulici.

První gratulace profesorovi Janu Vrbkovi po sečtení hlasů a oznámení výsledků voleb.

Poté, kdy kandidát zodpověděl několik dotazů senátorů, odebrali se členové AS VUT společně se zástupci volební a návrhové komise do velké auly Centra VUT, ve které se uskutečnila vlastní tajná volba kandidáta na jmenování rektorem.

Volební a návrhová komise po vhození hlasovacích lístků všemi senátory do volební urny provedla dva nezávislé součty hlasů s výsledkem – navrhovaný kandidát získal hlasy všech 24 členů Akademického senátu VUT.

Členové AS VUT se potom vrátili zpět do zasedací místnosti, kde předseda volební komise Ing. Lubomír Zlámal seznámil profesora Jana Vrbku s výsledkem voleb a jménem všech mu poblahopřál k jeho novému zvolení. Tím byla volba kandidáta na jmenování rektorem VUT v Brně ukončena.

Připravil Igor Maukš,
foto Michaela Dvořáková

SUMMARY:

Unanimously, by secret ballot, elected the BUT Academic Senate Prof. RNDr. Ing. Jan Vrbka, DrSc., present rector of BUT, as the only candidate to the office of rector for the next three-year term.

Akademické shromáždění VUT v Brně

Slavnostního 3. akademického shromáždění VUT v Brně, které se uskutečnilo 7. listopadu 2002, se v aule na Antonínské ulici zúčastnili čelní představitelé VUT, dalších brněnských vysokých škol i zástupci Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR. Každoroční setkání se koná u příležitosti výročí založení brněnské techniky v roce 1899.

V úvodní části akademického shromáždění promluvil rektor VUT v Brně Prof. RNDr. Ing. Jan Vrbka, DrSc. Ve svém projevu připomenul význam přiznání promočního práva C. k. české vysoké škole technické (předchůdkyni dnešního VUT) v roce 2001 a také skutečnost, že letos v červenci uplynulo právě sto let od udělení prvního titulu doktora technických věd.

Vysoké učení technické v Brně v duchu univerzitních tradic oceňuje ty, kteří se zasloužili o vzdělání, vědu a univerzitu. Rektor profesor Jan Vrbka udělil na akademickém shromáždění Zlatou medaili VUT v Brně Prof. Ing. Antonínu Pištkovi, CSc., za jeho celoživotní tvůrčí a pedagogickou činnost. Zkrácenou verzi přednášky profesora Pištky na téma VUT v Brně a inovace v leteckém průmyslu, kterou přednesl po převzetí medaile, přinášíme.

Na akademickém shromáždění byla udělena rovněž Cena rektora za vynikající výsledky Ing. Vandě Zachovalové (FCH), Ing. arch. Pavlu Kleinovi (FA), MgA. Marii Musilové (FaVU), Ing. Ditě Baničové (FAST), Ing. Luboši Náhlíkovi, Ph.D. (FSI), Ing. Richardu Růžičkovi (FIT), Doc. Ing. Ivo Provazníkovi, Ph.D. (FEKT), Ing. Stanislavu Škapovi (FP) a Ing. Pavlu Schmidтови, Ph.D. (FAST).

Na akademickém shromáždění bylo uděleno i devět Cen rektora za vynikající výsledky.

Rektor Prof. RNDr. Ing. Jan Vrbka, DrSc., udělil Prof. Ing. Antonínu Pištkovi, CSc., za jeho celoživotní tvůrčí a pedagogickou činnost Zlatou medaili VUT v Brně.

Vaše Magnificence pane rektore, Spectabiles, Honorabiles, dámy a pánové

Je pro mne vzácnou příležitostí představit slavnostnímu shromáždění pana Prof. Ing. Antonína Pištky, CSc., ředitele Leteckého ústavu Fakulty strojního inženýrství VUT v Brně. Fakulta podala rektorovi VUT v Brně panu Prof. RNDr. Ing. Janu Vrbkovi, DrSc., návrh na udělení zlaté medaile Prof. Pištkovi za jeho více než jedenáctileté působení na fakultě, ve kterém dosáhl vynikajících výsledků.

Před příchodem na fakultu působil pan profesor v letech 1969–1989 v LETu, a. s., Kunovice, naposled jako hlavní konstruktér. V roce 1990 pracoval v MORAVANu, a. s., Otrokovice jako vedoucí projekce letadel. V roce 1991 přechází na FSI VUT v Brně do funkce ředitele Leteckého ústavu. V tomtéž roce se habilitoval pro obor „Stavba dopravních strojů“ a v roce 2000 proběhlo jeho úspěšné profesorské řízení pro obor „Konstrukční a procesní inženýrství“.

Z jeho mimořádných aktivit a zásluh na VUT v Brně považuji za vhodné uvést zejména:

Akademickému shromáždění představil Prof. Antonína Pišťka děkan FSI Prof. Ing. Josef Vačkář, CSc.

Vybudování a vedení Leteckého ústavu FSI

Pod jeho vedením ústav vyrostl do dnešní podoby jednoho z nejkvalitnějších (a v grantové úspěšnosti vůbec nejlepších) ústavů fakulty. Zejména díky osobnosti Prof. Pišťka se na tento ústav podařilo získat Centrum leteckého a kosmického výzkumu (jediné centrum na VUT) a také výzkumný záměr.

Jeho mimořádně úspěšné působení jako leteckého konstruktéra

Prof. Pišťka byl mj. hlavním konstruktérem letounu L-610 v LETu, a. s., Kunovice, vedoucím projektu letounu nové generace Z-80 a Z-90 v MORAVANu, a. s., Otrokovice, vedoucím projektu a hlavním konstruktérem ultralehkého letounu KP-2U „SOVA“ vyvinutého ve spolupráci LÚ FSI VUT v Brně s firmou KAPPA 77 v Jihlavě (mimořádně úspěšného v zahraničí i u nás) a v poslední době hlavním konstruktérem a vedoucím projektu letounů nové generace řady VUT-100.

Jeho mimořádnou úspěšnost v národních a mezinárodních grantových soutěžích

Kromě již zmíněného centra a výzkumného záměru získal Prof. Pišťka celou řadu významných zahraničních i národních grantů. Ze zahraničních grantů to byly zejména projekty TEMPUS, COPERNICUS, PHARE a LEONARDO da VINCI. Z národních grantů to byly a jsou projekty GAČR a MPO.

Jeho velmi kvalitní a úspěšné působení pedagogické

Z oblasti pedagogické kromě přednáškové činnosti v magisterském a bakalářském studijním programu je třeba vysoce ocenit jeho činnost v doktorském studijním programu, kdy se mu zejména organizačně a osobním příkladem podařilo vytvořit pracovní kolektiv doktorandů, kteří aktivně řeší např. vývojové úkoly na letounu řady VUT-100.

Uvedený výčet není zdaleka úplný. Za zmínku by jistě stála i jeho bohatá činnost publikační. Mimořádné tvůrčí úspěchy se odrážejí i v členství v řadě významných zahraničních a národních výborů a organizací. Za všechny uvádíme alespoň jeho členství v parlamentní komisi pro letectví PS ČR, členství v „Operation Commission“ při AECMA (Asociace evropských leteckých výrobců se sídlem v Bruselu) a jeho působení jako zástupce ČR v „Advisory Group for Aeronautics in 6FP“.

Vážený pane rektore, Zlatou medaili VUT odevzdáváte do správných rukou.

Prof. Ing. Josef Vačkář, CSc., děkan fakulty

VUT v Brně a inovace v leteckém průmyslu

Zkrácená verze přednášky Prof. Ing. Antonína Pišťka, CSc., při udělení zlaté medaile VUT

V příštím roce, v prosinci 2003, uplyne teprve 100 let od prvního motorového letu bratří Wrightů letadlem těžším než vzduch. Za tuto historicky krátkou dobu se letectví posunulo až ke kosmickým letům, dopravě moderními velkokapacitními letouny, v některých případech převyšujícími rychlost zvuku. Československo nezůstalo pozadu za dynamickým rozvojem letectví. Již v roce 1918 vznikla první letecká továrna LETOV a v roce 1922 výzkumná a zkušební základna pro podporu československého leteckého průmyslu, dnešní Výzkumný a zkušební letecký ústav. Letecký průmysl se bouřlivě rozvíjel ve 20. a 30. letech minulého století. Ekonomického vrcholu dosáhl koncem 80. let. Světový význam českého leteckého průmyslu zůstal i přes značnou redukci po roce 1989 zachován i dnes. Existuje řada světově významných letounů, dosahujících mimořádných

úspěchů jak v obchodním, tak i sportovním směru. Za všechny jmenujme dopravní letouny L-410, sportovní letouny řady Z-40, vojenské cvičné letouny řady L-39 aj.

Význam inovací je nesporný pro všechny oblasti průmyslu. V leteckém průmyslu, který sdružuje prakticky všechny vědní disciplíny, jež souvisejí s rozvojem techniky, je význam inovací ještě větší. Strukturu činností souvisejících s vývojem nového letounu s vazbami na závislé vědní a výzkumné disciplíny ukazuje obrázek č. 1. Inovace v letectví do roku 1989 probíhala v podmínkách daných politickou situací a vazbami na tehdejší mezinárodní situaci. Vývoj nového letounu byl dán společnými požadavky a tzv. státními úkoly a byl plně financován z prostředků státu. Vysoké školy se na vývoji letounů prakticky nepodílely.

V současné době je inovační podnikání v letectví ovlivněno celosvětovým snížením produkce leteckého průmyslu, změnami ve struktuře financování a politickými změnami. Přesto však v návaznosti na předchozí úspěchy a mohutnost českého leteckého průmyslu zůstaly zachovány špičkové týmy vědeckých a výzkumných pracovníků, zůstala zachována kvalitní výuka na vysokých a středních školách pro celou oblast leteckého průmyslu. Po roce 1989 a zejména v polovině 90. let se objevila zcela nová příležitost pro zapojení vědeckých, výzkumných a vývojových kapacit vysokých škol do inovačního procesu. Díky podpoře Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR vznikly samostatné výzkumné útvary přímo pod vedením vysokých škol. Na VUT v Brně je to Centrum leteckého a kosmického výzkumu (CLKV) podporované MŠMT a Centrum výzkumu a vývoje letadel (CVVL) existující na Leteckém ústavu FSI VUT v Brně, kde probíhají veškeré práce související s vývojem nových letounů, které jsou podporovány granty Ministerstva průmyslu a obchodu ČR. Vytvořily se tím podmínky pro vlastní projekty, které mohly být realizovány buď společně s podniky leteckého průmyslu, nebo jim nové projekty byly k realizaci nabídnuty.

Prvním takovým projektem byl ultralehký letoun KP-2U SOVA, vyvíjený společně s firmou KAPPA 77, a. s., ještě s nesmělými a neúplnými právními vazbami. Zcela nový projekt tvořící základ inovace v oblasti tradičních českých letounů pro sportovní a turistické užití je čtyřmístný letoun nové generace, který má označení VUT-100. U tohoto projektu, který tvoří celou rodinu letounů až k dvoumotorovým variantám, došlo po-

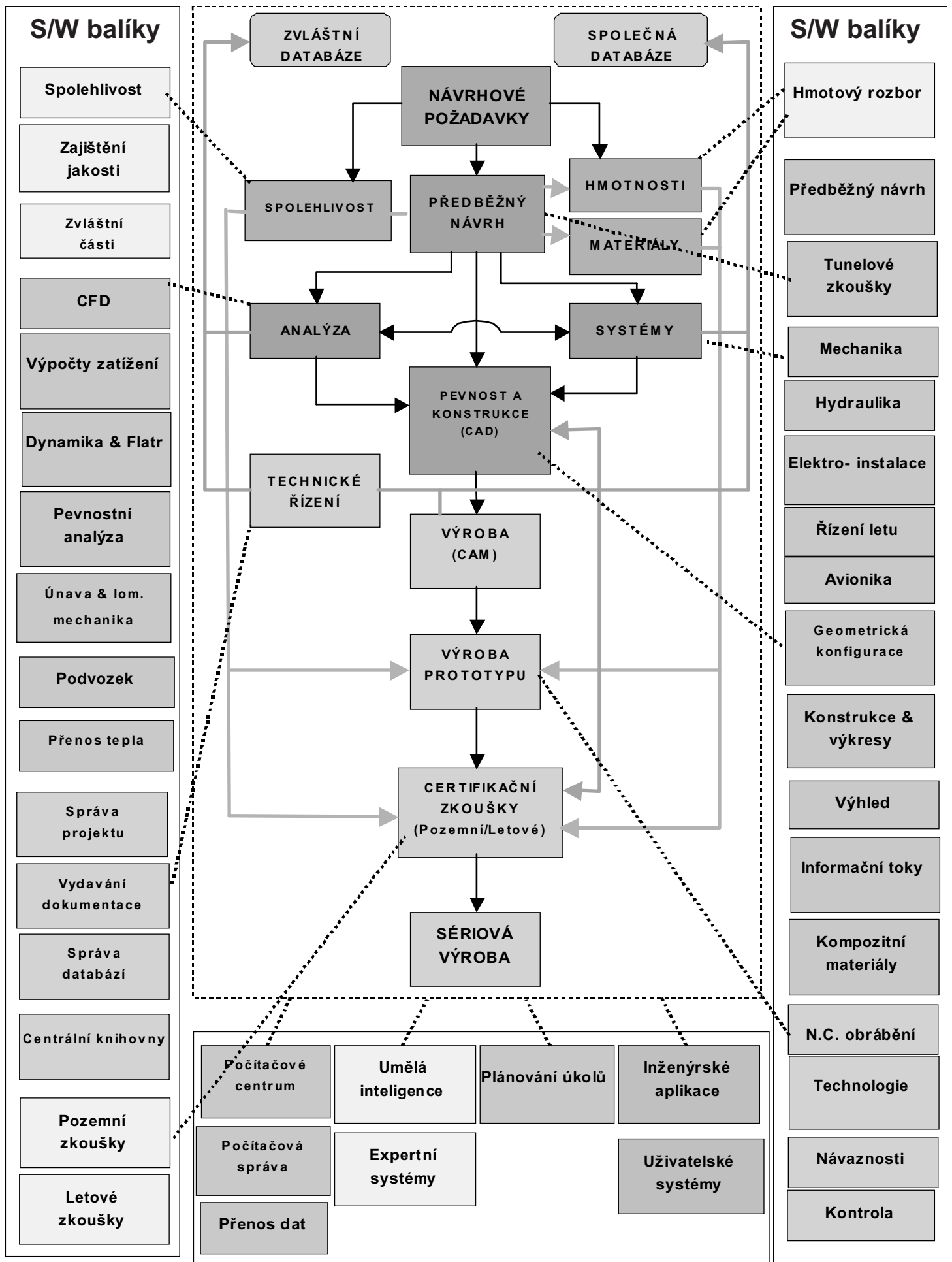
prvé ke zcela novému postavení vysoké školy v inovačním procesu. Letecký ústav FSI VUT v Brně je autorem projektu, zajišťuje podstatnou část výzkumných a vývojových prací, provádí statické a dynamické zkoušky, garantuje odbornou úroveň projektu a ko-ordinuje spolupráci s průmyslem. Průmyslový podnik, v případě letounu VUT-100 je to firma EVEKTOR, spol. s r. o., zajišťuje výrobu a následný prodej.

Letecký ústav se podílí i na inovačním podnikání a řešení úkolů na jiných typech letounů českého leteckého průmyslu. Má vybudovanou kvalitní výzkumnou základnu pro statické a únavové zkoušky, řeší složité pevnostní analýzy hlavních částí letounu Ae-270 z Aera Vodochody, spolupracuje při řešení grantů podniků a výzkumných organizací. Letecký ústav vlastní letouny pro letová měření a cvičení pro studenty. Fotografie ukazující flotilu letounů Leteckého ústavu nad brněnskou přehradou je doplněna ještě animovaným snímkem letounu VUT-100. Věřím, že bude brzy tento snímek doplněn skutečným letounem VUT-100, který bude hrát významnou roli v propagaci českého leteckého průmyslu i Vysokého učení technického v Brně.

Foto Michaela Dvořáková

SUMMARY:

The 3rd ceremonial meeting of BUT academics held in the great hall in Antonínská street on 7th November 2002 was attended by leading representatives from BUT and other Brno universities as well as by representatives of the Ministry of Education, Youth and Sports of the Czech Republic. This meeting is held every year to commemorate the founding of the Brno Technical University in 1899.

Obr. č. 1 Struktura vývoje nového letounu s vazbami na související oblasti vědy a výzkumu.

Udělení čestných doktorátů

Vědecká rada Vysokého učení technického v Brně v duchu univerzitních tradic udělila čestnou hodnost *doctor honoris causa* dvěma významným osobnostem, které výrazně přispěly k rozvoji oblastí, které tvoří zaměření a dlouhodobou orientaci VUT v Brně. Čestné doktoráty byly uděleny na slavnostním zasedání Vědecké rady VUT v Brně v novobarokní aule Centra VUT v Brně dne 15. listopadu 2002.

Čestné hodnosti *doctor honoris causa* obdrželi pánové

HIDDE HERMAN BRONGERSMA,
profesor Technické univerzity v Eindhovenu,
mezinárodně uznávaný odborník v oblasti fyziky a chemie
povrchů

a
DETLEF SCHMIDT,
člen vrcholového managementu Volkswagen Group,
uznávaný evropský odborník v oblasti řízení průmyslových
podniků.

Profesor Hidde Herman Brongersma

Hidde H. Brongersma se narodil 18. února 1940 v nizozemském Leidenu. Patří k výjimečným a mezinárodně uznávaným odborníkům v oblasti fyziky a chemie povrchů. Profesor Brongersma je autorem nebo spoluautorem 210 článků v předních mezinárodních vědeckých časopisech, editorem dvou vědeckých monografií a členem výborů tří center excellence. Přednáší na významných mezinárodních konferencích, je členem četných národních a mezinárodních odborných výborů a autorem řady patentů.

Po vystudování univerzity v Leidenu absolvoval postdoktorské pobyty na prestižních pracovištích, jako je Institut pro atomární a molekulární fyziku v Amsterdamu a Kalifornský technologický institut. Pracoval 15 let ve firmě Philips v Eindhovenu v aplikovaném výzkumu povrchů, 9 let působil jako mimořádný profesor chemie na univerzitě v Leidenu. Od roku 1981 je řádným profesorem fyziky na Technické univerzitě v Eindhovenu.

Profesor Brongersma se věnuje úspěšně návrhům, konstrukci a aplikacím unikátních přístrojů pro analýzu povrchů rozptylem nízkoenergiových iontů (LEIS). Vyvinul spektrometr CALIPSO, který zvyšuje citlivost konvenční metody LEIS o několik řádů. Expertní centrum CALIPSO, s. r. o. pro analýzu LEIS, jehož je profesor Brongersma ředitelem, nabízí služby institucím a průmyslovým podnikům.

Profesor Brongersma se zapojil po roce 1990 do rozvoje nového studijního oboru Fyzikální inženýrství otevřeného na FSI VUT. Byl členem řídicího výboru projektu TEMPUS zaměřen-

ho na rozvoj fyzikálních technologií v rámci tohoto oboru. Projekt, jehož koordinátorem byl Ústav fyzikálního inženýrství FSI, sdružoval vedle VUT ještě MU Brno, UK Bratislava, ÚPT AV ČR Brno a deset západních univerzit. Profesor Brongersma sehrál v tomto projektu významnou roli. Umožnil rovněž řadě učitelů a doktorandů z VUT a MU absolvovat studijní pobyty na univerzitě v Eindhovenu. Byl ústřední postavou čtyř mezinárodních letních škol spolupořádaných VUT.

Spolupráce profesora Brongersmy s VUT pokračovala i v dalších letech. Jeho skupina byla zapojena do projektu COPERNICUS (1996–1998). Díky němu byla na ÚFI FSI vyvinuta řada moderních ultravakuových analytických zařízení.

V roce 1999 se profesor Brongersma podílel na přípravě i přednáškové činnosti v rámci mezinárodní letní školy o povrchích a tenkých vrstvách spolupořádané VUT Brno. Podobně se aktivně účastnil mezinárodní letní školy věnované problematice nanotechnologií v roce 2002.

V roce 1998 mu byla Holandskou vědeckou akademií udělena prestižní cena Jakoba Kistermakera za „výrazný příspěvek k rozvoji fyziky s dopadem na další oblasti vědy a společnosti“.

Docent Detlef Schmidt

Detlef Schmidt se narodil r. 1944 v městě Doebern v Německu. V koncernu Volkswagen působí od r. 1972, od roku 1991 do roku 1995 jako člen představenstva zodpovědný za distribuci automobilů koncernu Škoda. Docent Schmidt byl (a je) často

určován k provedení plánovaných změn v řízení jednotlivých firem koncernu Volkswagen. Tak např. v r. 1986 byl jmenován jednatelem společnosti Seat, kterou v průběhu 5 let pozvedl z okraje bankrotu na prosperující podnik. V letech 1995–2000 byl ve funkci viceprezidenta pro ekonomiku zodpovědný za ekonomické výsledky společnosti Seat S.A. Pod jeho vedením bylo postavení značky Seat výrazně zlepšeno tak, že se roční prodej zvýšil na více než půl milionu vozů. Stalo se tak zejména v důsledku nových marketingových metod, které pan Schmidt vytvořil a v praxi uplatnil. Podobně tomu bylo i v roce 1991, kdy převzal oblast marketingu a odbytu ve společnosti Škoda, automobilová a. s., od základu vybudoval celosvětovou síť prodeje a servisu značky Škoda, která vytvořila předpoklady pro dynamickou expanzi. V červenci 2002 byl jmenován členem představenstva společnosti Škoda Auto, a. s., zodpovědným za prodej a marketing a od téhož data byl také povolán do dozorčí rady společnosti Seat S.A.

Řada myšlenek Detlefa Schmidta, použitých v procesech transformací zaostalých automobilových lokálních firem, je využívána zejména v rámci prestižních manažerských MBA studií, kde právě jeho modely změn v řízení jsou řazeny mezi několik dalších, které používají firmy Jaguar, Nokia a další světové firmy a s nimiž mají možnost posluchači se detailně seznámit. Jeho přínos do teorie managementu řízené změny firmy je značný. Dlouholeté zkušenosti z marketingu, které Detlef Schmidt získal na všech úrovních distribuce v koncernu VOKSWAGEN-Gruppe, ovlivnily i výuku marketingu na FP VUT. Jeho teoretické i praktické schopnosti jsou ceněny v mezinárodním měřítku. Důkazem je jeho členství v celé řadě rad a grémií. Pan D. Schmidt je autorem mnoha nových postupů a metod v oblasti managementu, marketingu a odbytových strategií. Během celé své profesionální kariéry úzce spolupracoval se vzdělávacími institucemi včetně vysokých škol, a to jako lektor, jako hostující profesor Fakulty podnikatelské a jako člen poradních orgánů. Jeho přednášky byly převážně zaměřeny do oblastí marketingu a řízení plánovaných změn ve firmě.

Doc. Schmidt dlouhodobě spolupracuje s Fakultou podnikatelskou VUT, prakticky od jejího založení. Přednesl zde řadu přednášek, zúčastnil se mnoha seminářů a workshopů a významně se podílel na koncepci studijních programů, zejména doktorských. Jeho vliv na obsah některých modulů MBA stu-

dia na fakultě je mimořádný. Aktivně se podílel na rozvinutí studentské mezinárodní organizace AIESEC v ČR, osobně se zasloužil o rozvoj styků mezi německými vysokými školami a Fakultou podnikatelskou, jmenovitě pak mezi Universitou v Mainzu a Fachhochschule Coburg, kde studenti, doktorandi a učitelé fakulty mají dlouhodobě vytvořený prostor pro stáže a přednáškové pobyty.

Činnost pana Detlefa Schmidta ve funkci hostujícího profesora a člena Vědecké rady Fakulty podnikatelské byla roku 1996 oceněna Zlatou medailí VUT v Brně. Docent Schmidt pozoruhodně spojuje působení vrcholového manažera s odbornou a pedagogickou činností.

V současné době D. Schmidt vytvořil projekt „Zajištění následníků“, který umožňuje nejlepším absolventům vstup do profesního uplatnění s maximálním spojením schopností, znalostí a vlastních přání absolventa s potřebami průmyslu. Tříletý program je otevřen nejen absolventům FP, ale i ostatních technických fakult VUT. Je zřejmé, že více než třicetiletá práce D. Schmidta v oblasti marketingu a managementu je mezinárodně uznávána a jeho metodický přínos k řešení problémů v této oblasti je nesporný. Jeho postupy a zásady jsou na FP VUT přednášeny a (často pod jeho vedením) rozpracovávány.

Projevy nových čestných doktorů a rozhovory s nimi naleznete v příloze Události.

Připravil Mgr. Igor Maukš, foto Michaela Dvořáková

VUT v Brně a Škoda Auto uzavřely smlouvu o spolupráci

Vedení VUT v Brně si do příštích let mnohé slibuje od smlouvy o vzájemné spolupráci, kterou uzavřelo s naší největší automobilkou a tahounem českého průmyslu, akciovou společností Škoda Auto Mladá Boleslav. Smlouvu podepsali v pátek 15. listopadu na půdě VUT v Brně rektor Prof. RNDr. Ing. Jan Vrbka, DrSc., a za firmu Škoda Auto předseda představenstva Ing. Vratislav Kulhánek společně s členem představenstva Dr. Helmuthem Schusterem.

Cílem spolupráce má být prohloubení vazby mezi teorií a praxí, vysokou školou a průmyslovým podnikem. Smlouva hovoří o kooperaci v oblasti vzdělávání, vědecko-výzkumné činnosti i transferu technologií. Škoda se mimo jiné zavazuje, že bude poskytovat studentům témata diplomových prací, bude je informovat o možnostech praktikantských pobytů, umožní exkurze do svých provozů, zabezpečí pomoc svých specialistů při výuce, poskytne pro výuku škoře výkresovou dokumentaci, neplnohodnotné díly a měřicí zařízení. S vedením školy chce také konzultovat své představy o studiu v souladu s požadavky průmyslu.

VUT bude poskytovat automobilce přehled svých studijních programů a oborů, umožní propagaci firmy za účelem navázání kontaktů s mimořádně nadanými studenty. Škola bude se Škodou spolupracovat v oblasti výzkumu a vývoje a umožní svým pracovníkům účast na vybraných zakázkách a úkolech, zejména při teoretickém objasňování a ověřování náročných problémů. Oba partneři spolu budou konzultovat i vývojové trendy v oblasti uplatňování technických a ekonomických věd v průmyslu v souvislosti s inovací studijních programů.

„Průmysl bez vysokých škol nemůže existovat. Održeni, které trvalo dlouhou dobu, končí, průmysl se musí ve školství více angažovat,“ vysvětlil motivaci smlouvy Vratislav Kulhánek. „S průmyslem si můžeme vzájemně pomáhat. I když jsme technickou univerzitou s nejširším zaměřením v ČR, naší slabší stránkou je nedostatečná nabídka praxe pro studenty. Moderní technologická zařízení jsou drahá a nemůžeme si je dovolit. Vážím si proto právě těch bodů smlouvy, které se týkají umožnění diplomových prací a praktikantských stáží. Studenti tak získají praktické zkušenosti. My naopak budeme naslouchat požadavkům Škody na profil absolventů a počítáme i s tím, že firma využije našich výzkumných kapacit,“ řekl rektor Vrbka.

Smlouvu podepsali rektor VUT v Brně Jan Vrbka a předseda představenstva Škoda Auto Mladá Boleslav Vratislav Kulhánek.

Technické univerzity si již řadu let stěžují, že o ně velké průmyslové podniky nejeví zájem. VUT v Brně proto spolupracuje spíše se středními a menšími firmami, které si nemohou dovolit vlastní výzkum. Smlouvu se Škodou lze proto označit za zlom a za velkou šanci na sblížení teorie s praxí. Spolupráce s VUT přinese výhody i Škodě. Kromě pomoci špičkových odborníků školy při řešení vývojových i výrobních problémů může pro sebe získat její nejtalentovanější absolventy. Snahu podchytit nadané mladé lidi ještě během studia pokládá za podstatu smlouvy i Helmuth Schuster. „Ve spolupráci s partnerskými univerzitami vytváříme databázi talentovaných studentů, kteří mají možnost v budoucnosti získat uplatnění v naší firmě. V současnosti jich je asi 150, s dalšími jsme v kontaktu,“ uvedl člen představenstva Škody.

Automobilka spolupracuje i s dalšími univerzitami, např. v Praze nebo Pardubicích, ale nejtěsnější vztahy má s brněnskou a ostravskou technikou. „V Brně jsme našli soulad duší s vedením, navíc nám vyhovuje kvalita výuky a zaměření studia,“ podotkl Kulhánek. Již v minulosti se odborníci z VUT podíleli na vývoji spalovacích motorů, startérů, generátorů i dalších elektromotorů pro mladoboleslavskou firmu.

Igor Maukš, foto Michaela Dvořáková

SUMMARY:

The BUT management expects a great deal of the cooperation agreement signed with Škoda Auto, the Mladá Boleslav-based largest Czech car factory. The agreement was signed on the university premises by Prof. RNDr. Ing. Jan Vrbka, DrSc., rector and by Ing. Vratislav Kulhánek and Dr. Helmuth Schuster, directors of Škoda Auto.

Leden 2003 – start elektronické přihlášky ke studiu na VUT v Brně

Po úspěšném zvládnutí elektronického zápisu tělesné výchovy na začátku letošního akademického roku připravuje Centrum výpočetních a informačních služeb (CVIS) další, a je třeba říci, že již delší dobu očekávanou novinku. Od ledna bude možné podávat kromě klasické papírové přihlášky ke studiu na VUT i přihlášku elektronickou. Na to, jak bude přihlašování prostřednictvím Internetu probíhat, se Události zeptaly ředitele CVISu Ing. Jaromíra Marušince.

U: Jaké výhody přinese elektronická přihláška?

Především usnadní uchazečům přihlašování a ušetří práci studijním oddělením. Papírová přihláška má jedinou nespornou výhodu v tom, že je ověřená. Ovšem z pohledu uchazeče je příliš složitá a nutí ho k vyplňování kolonek, které pak nejsou efektivně využívány. Formulář se po vyplnění musí nechat několikrát potvrdit, uchazeč na něj nalepí platný ústřížek o zaplacení a nakonec ho musí poslat doporučeně poštou. Studijní oddělení pak přihlášky zadává do počítače. To vše je pracné a časově náročné. Elektronická přihláška tyto nedostatky eliminuje.

U: Jak tedy bude elektronické přihlašování probíhat?

Pro všechny fakulty bude jediná centrálně spravovaná přihláška. Do její části, která bude na webu VUT, vyplní uchazeč své osobní údaje. Následuje výběr studijního programu, po jehož zvolení se dále postupuje podle požadavků konkrétní fakulty. Po vyplnění všech potřebných údajů následuje obrazovka s informacemi o platbě, s možností poslat si vše na e-mail a případně vytisknout. Druhou částí přihlášky bude zpracování vyplněných dat a software pro studijní referentky, které jeho pomocí budou zpracovávat i přihlášky papírové.

U: Jak to bude s placením poplatku za přijímací řízení?

Platby za elektronickou přihlášku budou směřovány na jeden účet. Uchazeč vyplněním údajů získá dvanáctimístný alfanumerický klíč, jehož osm čísel bude tvořit variabilní symbol platby. Do budoucna počítáme i se zavedením placení on-line přímo na Internetu nebo přes mobil. Je třeba říci, že každá elektronická přihláška bude brána vážně až po zaplacení. Přidělení klíče umožní zjednodušení postupu i při podávání dalších přihlášek (na jinou fakultu nebo na další studijní program) stejného uchazeče – nebude muset všechny údaje vyplňovat opakovaně.

U: Jak systém řeší otázku potvrzení střední školy o prospěchu uchazeče?

Pracně spočítané průměry známek středoškoláka jsou ve většině případů zbytečné a pro přijímací řízení nepodstatné. Navíc podmínkou pro přijetí je složení maturitní zkoušky, ale mnozí uchazeči mají termín maturity až po uzavěření přihlášek. Při

vyplňování elektronické přihlášky se vyžadují průměry konkrétních předmětů podle požadavků fakult. Shodným případem je i potvrzení lékaře, které není všude povinné. Kolonky s těmito údaji si vytisknou uchazeči sami ihned po vyplnění přihlášky a potvrzený list papíru odevzdají u přijímacích zkoušek.

U: Takže se nakonec údaje stejně musí kontrolovat. Promiňte, to ale nesvědčí o nějakém zjednodušení přijímacího řízení.

Jak jsem už řekl, pro drtivou většinu uchazečů nejsou známky ze střední školy rozhodující, ale záleží především na výsledku přijímacích zkoušek. Pouze u několika desítek nerozhodných případů mohou známky rozhodovat o přijetí. U nich, stejně jako u studentů majících nárok na přijetí bez zkoušky na základě výborného prospěchu, bude muset ovšem kontrola proběhnout. Jinak je ale u přijímacího řízení zbytečná.

U: Studijním oddělením tedy elektronické přihlašování práci usnadní?

Samozřejmě ano. Studijním referentkám zčásti odpadnou práce s přepisováním přihlášek do informačních systémů, místo toho by měly pouze vizuálně kontrolovat zanesené přihlášky, zda neobsahují chybné údaje. Jako každá novinka však zpočátku určitě přinese i tato určitě technické problémy. I když jsme první spuštění nazvali testovacím provozem, nejde o žádnou pokusnou verzi a eventuální chyby musíme průběžně odstraňovat.

U: Jaký očekáváte zájem o elektronické přihlašování?

Myslím, že bude dost veliký. Určitě k tomu přispěje i skutečnost, že elektronická přihláška bude z rozhodnutí vedení VUT o stokrát levnější než ta klasická.

Rozhovor připravil Igor Maukš

SUMMARY:

With the electronic registration for the physical education courses successfully accomplished at the beginning of the academic year, the Computing and Information Services Centre is preparing a new feature. From January next year, apart from the classical paper application for study at BUT, electronic applications may be submitted.

Po schodech...

Stále oblíbený hit slovenského zpěváka Richarda Müllera Po schodech byl nejkvůlištější písničkou při již třetím ročníku Strojářských schodů, který se uskutečnil ve středu 13. listopadu v kampusu Pod Palackého vrchem. Při přeboru VUT v Brně o Pohár děkana Fakulty strojního inženýrství museli jeho účastníci zdolat po schodišti co možná nejrychleji šestnáct pater výškové budovy na Technické 2. Těm, kteří si nevěřili a přihlásili se pouze do závodu tříčlenných štafet, připadla z porce 320 schodů a 35 zatáček s celkově šedesátimetrovým převýšením samozřejmě menší dávka.

Pro letošní ročník připravili organizátoři v přízemní hale fakulty doprovodnou Fitness show – maraton na stacionárních kolech, veslařskou regatu na 500 m a silový trojboj na trenažérech. Zájemci si mohli také nechat změřit tlak a tepovou frekvenci. Součástí programu bylo i promítání videonímků z předchozích ročníků, z Českých akademických her a z oblasti extrémních sportů.

Krátce po šestnácté hodině byl zahájen hlavní závod soutěží štafet. Již dlouho předtím se však rozmisťovali (z důvodu úspory sil výtahem) členové družstev do jednotlivých poschodí. Bylo nanejvýš zajímavé sledovat, jakou taktiku jednotlivé týmy volí a kolik poschodí svým členům svěřují. Ostrý start z druhého poschodí byl vyhrazen jako v minulých ročnících nejváženějšímu týmu, který se představil v tradičním složení: rektor Jan Vrbka, kancléřka Jitka Vanýšková a prorektor Jiří Kazelle. I když družstvo nezopakovalo svůj loňský čas, neskrývali reprezentan-

ti rektorátu spokojenost. „Za rok jsme zestárli o necelé tři vteřiny,“ okomentoval výkon svého týmu rektor Vrbka.

Po štafetách již patřilo schodiště jednotlivcům. Nejprve odstartovaly ženy a po nich nejpočetněji zastoupená mužská kategorie. I když má celá akce své kořeny ve studentské recesi, na příkrých schodech nikomu do smíchu určitě nebylo a někteří soutěžící přibíhali do cíle v osmáctém patře s vypětím posledních sil. Nouze nebyla ani o pády do symbolické cílové pásky doslova po hlavě. Nad tím, aby nedošlo k nějakým zdravotním komplikacím u vyčerpanějších závodníků, dbali v cíli zdravotníci, kteří běžcům kontrolovali tlak a tep. Podle lékaře lze zatížení organismu při běhu do schodů srovnat třeba s intenzivním veslováním. U netrénovaných běžců hraje navíc negativní roli i poměrně velké převýšení.

Příprava závodníků na náročný běh byla různá. „Závodili borci, kteří se na přebor systematicky připravovali, ale i ti, kteří si odskočili o přestávce z výuky a chtěli si vyzkoušet svoji vytrvalost a odolnost,“ uvedl ředitel pořadajícího Centra sportovních aktivit Jaroslav Bogdálek. Psychologickou formu přípravy absolvovala kancléřka Jitka Vanýsková. „Od své přítelkyně jsem dostala dvě rady. Prý když už se něčeho takového chci zúčastnit, což by ovšem podle ní žádná opravdová dáma neudělala, tak se rozhodně nemám snažit zvítězit. A za druhé: mám se stále usmívat. Tak se tím budu asi řídit,“ řekla nám před startem. O tom, že kanclérce tato taktika stoprocentně vyšla, svědčí pohár, který její tým získal.

Třetího ročníku Strojářských schodů se zúčastnilo 143 závodníků a závodnic. I když letos nebyl překonán žádný z rekordů, byl ustaven alespoň jeden základní v nové kategorii. Zpeřvením závodu byl totiž pokus studenta FAST Martina Lišky vyjet 16 poschodí na kole, což se mu za 8 minut a 28,6 sekundy podařilo.

SUMMARY:

„Up the steps“ sings Richard Müller, a Slovak singer in his still popular song. This may have been the reason why it was the most frequently heard song during the Electrical Engineering Steps competition organized for the third time on the *Pod Palackého vrchem* campus on Wednesday 13th November. The winner of this FME Dean Cup Competition had to negotiate 16 storeys of the high-rise building at Technická 2 in the shortest possible time.

Výsledky 3. ročníku přeboru VUT v Brně o Pohár děkana FSI Strojářské schody 2002

Štafeta V. I. P. – startovalo 1 družstvo

1. Vrbka Jan – Vanýsková Jitka – Kazelle Jiří (VUT – rektorát) 1:50,80

Štafeta zaměstnanců – startovalo 1 družstvo

1. Černíková Jana – Gajdová Anna – Křížová Jaromíra – Straková Milana – Stružková Jana – Šíková Iveta (FSI – děkanát) 1:35,80

Štafeta studentů – startovalo 10 družstev

1. Žabka – Gajdošík – Kuruc (FEKT) 1:04,30
2. Lisztwan – team (FSI) 1:08,70
3. Vojtíšek – Štepanka – Šostok (SPŠE OL) 1:10,20

Jednotlivci – ženy – startovalo 7 závodnic

1. Kociánová Jiřina (FCH – 2. roč.) 1:50,55
2. Zemánková Pavla (FSI – 5. roč.) 1:54,60
3. Götzová Ilona (FSI – 2. PGS) 1:59,80

Jednotlivci – muži – startovalo 96 závodníků

1. Procházka Vít (FSI – 2. roč.) 1:16,20
2. Blaha Josef (FSI – 2. roč.) 1:16,85
3. Kantor Libor (FEKT – 5. roč.) 1:17,05

Kolo – startoval 1 závodník

1. Liška Martin (FAST – 5. roč.) 8:28,60

Silový trojboj

1. Večeřa Pavel (FAST) 391 bodů
2. Nejezchleba Kamil (FP) 369
3. Kovařík Martin (FEKT) 360

Veslařská regata

1. Odehnal Martin (FEKT) 1:28,50
Veverka Tomáš (není stud.) 1:29,20
2. Pokorný Jan (FSI) 1:30,30
3. Kolkus Martin (FSI) 1:31,30

PaedDr. Jaroslav Bogdálek, Igor Maukš
Foto Michaela Dvořáková

Stavby moderních kostelů

Během 20. století, zejména po II. vatikánském koncilu (1962–1965), došlo ke značným pohybům v teologickém myšlení a novém chápání křesťanství. Změny se projeví i ve způsobu, jakým se ideje křesťanství odráží v architektonickém řešení kostelů, kaplí a jiných sakrálních staveb. Tato a další témata byla probírána na konferenci *Moderní sakrální stavby*, kterou pořádala Fakulta architektury VUT v Brně 13. listopadu v Centru VUT na Antonínské ulici. Záštitu nad ní převzali děkan FA Doc. Ing. Josef Chybík, CSc., a Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků.

Program tvořily tři bloky, které se týkaly stavebních, architektonických, interiérových, uměleckých a pochopitelně i liturgických a filozofických aspektů sakrálních staveb:

1. *Proměny kostela ve 20. století.* Doc. ThDr. František Kunetka přednášel o teologii liturgického prostoru, PhDr. Karel Rechlík se zamýšlel nad jistotami a otázkami moderních kostelů a na příkladech od nás i z ciziny dokumentoval pohyb v teologickém myšlení a jeho odraz v proměnách chrámového prostoru. Ing. arch. Zdeněk Bureš hovořil o dispozičních a provozních vazbách a nárocích bohoslužebných prostorů, přičemž se neomezil pouze na křesťanské chrámy, ale zmínil se také o židovských synagogách a muslimských mešitách.
2. *Architektura a urbanismus sakrálních staveb* byly tématem příspěvků Ing. arch. Dušana Riedla, CSc., Doc. Jiljího Šindlara, CSc., a Ing. arch. Petry Žalmanové, PhD. Ing. arch. Josef Hrabec, CSc., hovořil o hradních kaplích a Doc. Ing. arch. Ivan Petelen z FA STU Bratislava o chrámových interiérech.
3. *Konstrukce a uživatelské aspekty sakrálních staveb.* Prof. Ing. Jiří Vaverka, DrSc., se zabýval atributy ovlivňujícími interiérový komfort sakrálních staveb, Doc. Ivana Žabičková, CSc., a Ing. Ladislav Štikar se věnovali jejich nosným konstrukcím. Prof. Václav Syrový z Hudební fakulty AMU v Praze přednášel o zvukovém designu varhan v chrámovém prostoru, Ing. Jaroslav Solař a Ing. Antonín Lokaj, PhD., z VŠB TU FAST Ostrava hovořili o dynamických účincích zvonů při zvonění a Mgr. Petr Vácha o zvonech, jejich příslušenství a údržbě.

„Akce vznikla v souvislosti s vydáním knihy *Nové kostely a kaple z konce 20. století v ČR*. Byly do ní zařazeny všechny kostely, bez ohledu na kvalitu jejich architektonického nebo technického provedení. Kvůli tomu vznikla polemika, proto jsme se rozhodli uspořádat tuto konferenci,“ vysvětlil organizátor a jeden z autorů knihy Prof. Ing. Jiří Vaverka, DrSc., z Ústavu techniky staveb FA VUT v Brně.

Doprovod tvořila výstava v přísálí auly Centra VUT. Výběr fotografií představil nejzdařilejší realizace českých i evropských kostelů konce 19. a 20. století. Vždy bylo zdůrazněno určité téma – první moderní kostely v Evropě, sakrální stavby po vatikánském koncilu, kostely na prahu 21. století, rekonstrukce a obnovená liturgie v historických stavbách, architektonická pojetí chrámu v závislosti na druhu spirituality a na zdůraznění určitého liturgického prvku atd. Na dalších panelech byly vyobrazeny kostely a kapličky reagující na místní lidové tradice, specifikum představovaly poutní kostely, prostor byl věnován půdorysnému a tvarovému zpracování sakrálních staveb se zřetelem ke křesťanské symbolice a výtvarnému dílu v sakrálním prostoru. Jeden výstavní panel pojednával o technice vitraje.

Výstavu připravilo Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří. Libreto napsal Karel Rechlík, fotografie dodal Antonín Bína a kolektiv autorů knihy *Nové kostely a kaple*.

Vlasta Gajdošíková, foto Antonín Bína a Michaela Dvořáková

For Summary see page 30.

Z archivu: Přístav Juliánov – projekt, který zůstal pouze na papíře

Představa, že by se obyvatelé brněnské městské části Juliánov mohli poblíž svého bydliště setkávat s plujícími loděmi s nejrůznějším nákladem, připomíná spíše vidinu než skutečnost. A přesto měla reálný základ a k jejímu uskutečnění nebylo nijak daleko. Začněme však od začátku.

Moravskými sníženinami vedly od pravěku obchodní cesty. Sledovaly tok Moravy, Bečvy a Odry a umožňovaly výměnu zboží mezi severní a jižní Evropou i přesuny vojsk. Vedly širokými údolními, rozsáhlými lužními lesy, přes mělké brody a vyhýbaly se bažinatému terénu. Od 17. století se objevuje snaha o převedení dopravy na řeky. Jejich splavnění by však vyžadovalo nákladné úpravy a naráželo i na nesouhlas pobřežních hospodářů.

V omezené míře a za vhodných vodních stavů se však na některých úsecích Moravy a Dyje plavily vory a nákladní lodice odpradávná. Na přelomu 17. a 18. století již byly vypracovány první návrhy na splavnění Moravy od ústí do Dunaje a na její spojení s Odrou, Vislou a Labem, které by propojilo Černé, Baltské a Severní moře. Byl předložen bezpočet dalších návrhů a rezolucí, z nichž některé vycházely přímo z podnětu rakouských císařů, např. Leopolda I., Josefa I. a Karla VI.

Postupně převážil názor, že výhodnější než splavňovat řeky bude vystavět samostatnou vodní cestu, později známou jako průplav Dunaj–Odra–Labe. Na Moravě se její trasa dala vzhledem k terénu předpokládat: směřovala by zhruba od Břeclavi a Hodonína k Přerovu a dále k Ostravě a jen v krátkých úsecích by vedla koryty řek. Cesta by probíhala východně a dost daleko od Brna. Tehdy největší a průmyslově nejrozvinutější město Moravy by tedy z průplavu nemělo žádný přímý užitek. To vedení města nechtělo připustit. Proto se jeho zástupci i poslanci na moravském zemském sněmu i v říšské radě, brněnská obchodní komora a vodocestné spolky německé i české domáhali

Hlavní budova německé techniky na Komenského náměstí – 20. léta minulého století (dnes Lékařská fakulta MU).

toho, aby bylo Brno připojeno k projektovanému průplavu, a odvolávali se na další města, kterým by průplav hospodářsky prospěl. V rezoluci Moravského říčního a průplavního spolku z počátku minulého století se píše: „Pamatováno budiž na výhodné připojení hlavního města Brna průplavními odbočkami k průplavní síti jak směrem k Dunaji, tak i k Odře a Labi, jakož i měst Prostějova, Kojetína, Tovačova, Vyškova atd. k síti vodních cest, bez níž by průmyslové toto město zakrněti musilo. Města tato musí míti vzhledem k svému vývinu jistotu, že se jim v doznírné budoucnosti plavebního spojení dostane.“ Velkým bojovníkem za stavbu průplavu a brněnské odbočky byl Ing. Antonín Smrček, profesor české techniky v Brně. Otázkou zůstávalo, kudy by odbočka k Brnu měla být vedena, jak by byla dlouhá a kde by byla u města ukončena.

Ještě před vydáním vodocestného zákona r. 1901 se různými variantami průplavu zabývala hydrografická kancelář ministerstva obchodu ve Vídni. Ve snaze co nejvíce přiblížit průplav Brnu jedna z navržených tras dokonce nevedla Dolnomoravským úvalem, ale přes Valtice, Hustopeče, Nosislav, Šaratice, Křenovice a Vyškov k Přerovu, čili jihovýchodně od Brna. Průplavní spojka do Brna, dlouhá jen 22 km, by odbočovala od hlavní trasy u Nosislavi a podél Rajhradu dosáhla Juliánova, kde měl být vystavěn přístav. S Juliánovem jako koncovým přístavem počítaly i jiné varianty, např. kdyby odbočka vedla k Brnu od Lanžhota. Přístav s překladištěm měl být situován v nejnižší části Juliánova, zhruba v prostoru mezi Nezamyslovou ulicí, případně židovským hřbitovem a vlárskou tratí.

Ještě v jednom projektu se objevuje Juliánov jako přístav dunajsko-oderského průplavu. Z podnětu německého Odbočkového spolku pro říční a průplavovou plavbu v Rakousku vypracoval v roce 1902 Ing. Peter Kresnik, profesor na německé technice v Brně, generální studii o odbočkách od hlavního kanálu do Brna. Studie je pozoruhodná tím, že uvažuje možnost připojení Brna buď od Břeclavi, nebo od Přerova, přičemž spojku od Přerova považuje za hospodářsky prospěšnější. Zkrátila by dopravu uhlí a zámořského zboží, které v případě spojky od jihu by se do moravské metropole dostávalo zajiždkou přes Břeclav.

Přístav měl být vybudován nad Juliánovem na svahu Bílé (Nové) hory přibližně 25 m pod jejím vrcholem (kóta vodní hladiny 274 m) poblíž Líšeňské ulice asi v prostoru dnešních garáží

Laboratoř vodních staveb – říční žlab, v pozadí měrné přepady.

ží a základní umělecké školy, tedy vysoko nad městem. Odtud měla trasa průplavní odbočky směřovat podél státní silnice Brno–Vyškov dále na Podolí, Tvarožnou a Sivice k Rousínovu a Přerovu. Celá odbočka by měla délku 75,5 km. Zajímavým způsobem Kresnik hodlal řešit přepravu zboží mezi přístavem a o hodně níže ležícím Brnem. Měla ji obstarávat dvojitá lanovka, kterou považoval za levnější než lodní dopravu po nakloněné rovině neboli po lodní železnici, na níž jsou lodě přesouvány příčně směrem nahoru nebo dolů i s plavebními komorami. Lodě měly mít tonáž 300 tun, rozměry $38,5 \times 5 \times 1,8$ m, komory délku 39 a šířku 5,2 m, vodní cesta šířku vody nahoře 16, dna 10 a hloubku 2 metry.

Novější projekty dunajsko-oderského průplavu už s juliánovským přístavem nepočítaly. Přesto neškodí připomenout Juliánov jako zamýšlený přístav, mimo jiné proto, že letos od Kresnikova projektu uplynulo sto let.

RNDr. Karel Krška, Český hydrometeorologický ústav,
foto Archiv VUT v Brně

SUMMARY:

The thought that the inhabitants of Juliánov, a Brno housing estate, could see ships carrying various cargoes near the place where they live might seem a vision rather than reality. Yet, this vision had a solid base and could nearly have been implemented.

Prof. Ing. Peter Kresnik (1850–1928)

Profesor Ing. Peter Kresnik se narodil 25. června 1850 ve štýrském Saldenhofenu. Po absolutoriu reálky ve Štýrském Hradci vystudoval inženýrství na Vysoké škole technické tamtéž, kde se r. 1872 stal asistentem při stoličce mostního stavitelství. 1874–1876 působil jako inženýr asistent u generální inspekce rakouských drah, v letech 1876–1878 byl asistentem stolice železničního stavitelství Vysoké školy technické ve Štýrském Hradci, kde získal r. 1877 titul diplomovaného inženýra vodního, silničního a železničního stavitelství. V roce 1879 se habilitoval jako soukromý docent zemědělského inženýrství. Pro tento obor získal r. 1884 „venia docendi“ na Vysoké škole technické ve Vídni. Zároveň působil jako inženýr při Ředitelství staveb státních železnic, později u Generálního ředitelství rakouských státních drah. Na univerzitě v Lipsku byl r. 1881 promován na doktora filozofie.

V prosinci 1892 byl Ing. Kresnik jmenován profesorem vodního stavitelství a meliorací na Technické vysoké škole v Brně. Kromě vodního stavitelství a meliorací zde vedl konstrukční cvičení z meliorací, přednášky o vodním právu a o hrazení bystřin. Roku 1912 obdržel čestný titul dvorního rady, r. 1919 byl na německé technice v Brně promován doktorem technických věd. Podnikl řadu cest do zahraničí – Bavorska, severní a střední Francie, r. 1905 se zúčastnil kongresu o lodní plavbě v Miláně a r. 1911 absolvoval studijní cestu do Švédska a Norska.

Profesor Kresnik patřil k zakladatelům vědeckého výzkumu v oblasti vodního stavitelství a poukázal též mezi prvními na význam vodního hospodářství a meliorací. V roce 1922 ukončil vědecké a pedagogické působení a odešel do penze. Zemřel 23. března 1928 v Brně.

Životopis Prof. Ing. Antonína Smrčka přineseme v seriálu o rektorech VUT v Brně.

Mgr. Magdalena Čoupková,
Archiv VUT v Brně

Fakulta podnikatelská s novým vedením

Rektor Vysokého učení technického v Brně profesor RNDr. Ing. Jan Vrbka, DrSc., slavnostně uvedl 4. listopadu do funkcí Akademickým senátem nově zvolené vedení Fakulty podnikatelské VUT v Brně v čele s děkanem docentem Ing. Milošem Kochem, CSc.

Proděkany byli zvoleni:

Doc. Ing. Mária Režňáková, CSc. – proděkanka pro pedagogickou činnost,

Doc. Ing. Vladimír Chalupský, CSc., MBA – proděkan pro zahraniční styky,

Doc. Ing. Vojtěch Koráb, Dr., MBA – proděkan pro vědu, výzkum a doktorské studium, statutární zástupce děkana,

Prof. RNDr. Ivan Mezník, CSc., – proděkan pro dislokaci.

Tajemníkem Fakulty podnikatelské se stal Ing. Václav Meluzín. Rozhovor s novým děkanem Fakulty podnikatelské Doc. Ing. Milošem Kochem, CSc., přinesou Události v příštím čísle.

red, foto Michaela Dvořáková

SUMMARY:

On 4th November, RNDr. Ing. Jan Vrbka, DrSc., rector of BUT, inaugurated doc. Ing. Miloš Koch, CSc. as the new dean of the Faculty of Business and Management as well as his new faculty management.

**Životopis zvoleného děkana
Fakulty podnikatelské
Doc. Ing. Miloše Koča, CSc.**

Doc. Ing. Miloš Koch, CSc., se narodil v roce 1961. V roce 1985 ukončil studia na tehdejší Fakultě strojní Vysokého učení technického v Brně. V době svých studií na katedře ekonomiky a řízení strojírenské výroby se již formoval jeho těsný vztah k informatice. Po absolvování studia nastoupil v Chiraně Brno, kde tři roky pracoval jako programátor-analytik. V roce 1988 se vrací zpět na FS VUT v Brně, a to jako asistent na katedru ekonomiky a řízení strojírenské výroby. V roce 1993 získal vědeckou hodnost CSc. V roce 1997 se habilitoval v oboru Odvětvová a průřezová ekonomika.

Doc. Koch se specializuje na problematiku efektivnosti a řízení informačních systémů. Své zkušenosti zajímavým způsobem předává v rámci infromatických předmětů studentům Fakulty podnikatelské, a to ve všech studijních programech, které fakulta nabízí. Vedl a vede řadu zajímavých diplomových i doktorských prací. Z významných projektů, na kterých se značnou měrou podílel, lze zmínit projekt „Snížení druhotné platební neschopnosti v ČR“, který probíhal na VUT v Brně v letech 1993–1995.

Před svým zvolením děkanem Fakulty podnikatelské VUT v Brně zastával docent Koch řadu funkcí, kdy byl např. členem zaměstnanecké komory Akademického senátu a ředitelem Ústavu aplikovaných disciplín. Jako proděkan pro vědu a výzkum všestranně podporoval především tvůrčí aktivity Fakulty podnikatelské VUT v Brně.

Významné osobnosti historie VUT v Brně – rektori

Pokračujeme v rubrice, v níž postupně představíme osobnosti, které na brněnské technice působily v její více než stoleté historii a zasloužily se významně o rozvoj nejstarší české vysoké školy na Moravě. Pohled do historie zahájíme cyklem orektorech VUT v Brně. Od roku 1900 až do počátku padesátých let 20. století se volba rektora konala každoročně na schůzi profesorského sboru. Před volbou akademických funkcionářů na studijní rok 1920/1921 bylo dohodnuto, že rektori již nebudou voleni podle služebního stáří jako doposud, nýbrž střídavě z jednotlivých odborů.

Prof. PhDr. Antonín Sucharda

Antonín Sucharda se narodil dne 3. října 1854 v Mříčné u Jilemnice v rodině učitele. Po studiích na reálkách ve Dvoře Králové a v Kutné Hoře byl v letech 1872–1875 posluchačem České vysoké školy technické v Praze. V letech 1875–1880 působil na pražské technice jako asistent deskriptivní geometrie. Poté vyučoval na středních školách; před příchodem do Brna byl v letech 1891–1900 profesorem české státní reálky v Praze. Dne 9. prosince 1893 byl na filozofické fakultě pražské univerzity promován doktorem filozofie a v roce 1898 se habilitoval z projektivní a deskriptivní geometrie.

V roce 1900 byl Antonín Sucharda jmenován mimořádným profesorem na české technice v Brně, o dva roky později pak profesorem řádným. Zabýval se především teorií algebraických čar a ploch, geometrií projektivní, deskriptivní a kinetickou. Absolvoval studijní pobyty u známých evropských matematiků (např. Paříž, Mnichov). Na brněnské technice vytvořil velkou sbírku sádrových odličků ploch. Ve studijním roce 1901/1902 byl děkanem odboru strojního inženýrství. Závažné onemocnění znemožnilo profesorovi Suchardovi stát v čele školy po celé funkční období studijního roku 1903/1904, proto v březnu 1904 převzal výkon funkce prorektor Michal Ursíny. Ze zdravotních důvodů odešel profesor Sucharda v roce 1906 předčasně do penze. Zemřel 20. února 1907 v Praze.

Prof. Ing. Michal Ursíny

Michal Ursíny se narodil 17. července 1865 v Nedozoru. Po maturitě na maďarské reálce v Kremnici v roce 1885 se stal posluchačem České vysoké školy technické v Praze. V letech 1891–1893 byl asistentem stavební mechaniky u profesora Šolína na pražské technice a zároveň pracoval ve stavební kanceláři architekta Beneše, kde byl pověřován zejména statickými výpočty větších staveb. Následující dva roky působil jako konstruktér mostů v pražské akciové strojírně Ruston a spol. V roce 1895 byl zvolen inženýrem města Záhřebu, kde mu bylo svěřeno mj. zvětšení městského vodovodu a vypracování projektů pro městskou plynárnu a elektrárnu.

V roce 1900 byl Ursíny jmenován mimořádným profesorem stavební mechaniky na C. k. české vysoké škole technické v Brně, v roce 1902 se pak stal profesorem řádným. Vybuodoval na škole mechanicko-technickou laboratoř, která měla úřední oprávnění ke zkoušení celého oboru hmot a konstrukcí stavebních i strojních. Ve studijním roce 1913/1914 začal jako první v českých zemích konat přednášky ze zkoušení stavebních hmot. Za svého působení na brněnské technice byl šestkrát děkanem odboru a dvakrát rektorem školy (1902/1903 a 1924/1925). S jeho jménem je rovněž nerozlučně spjato úsilí o založení druhé české univerzity. Zemřel 19. září 1933 v Brně.

PhDr. Renata Krejčí, archiv VUT v Brně

Noví docenti a doktoři

V aule Centra VUT v Brně na Antonínské ulici se 4. listopadu 2002 uskutečnilo předávání diplomů dekretů novým docentům a promoce absolventů doktorských studijních programů. Slavnostního ceremoniálu se zúčastnili rektor Prof. RNDr. Ing. Jan Vrba, DrSc., prorektoré, děkani a proděkani jednotlivých fakult.

Nově jmenovaní docenti:

Fakulta elektrotechniky a komunikačních technologií

Doc. RNDr. Čestmír Onrůšek, CSc.

Obor: Silnoproudá elektronika a elektroenergetika s účinností od 10. 9. 2002

Fakulta strojního inženýrství

Doc. Ing. Leoš Bumbálek, Ph.D.

Obor: Strojírenská technologie s účinností od 30. 5. 2002

Doc. Ing. Simeon I. Simeonov, CSc.

Obor: Konstrukční a procesní inženýrství s účinností od 30. 5. 2002

Doc. Ing. Lubomír Grmela, CSc.

Obor: Aplikovaná fyzika s účinností od 30. 5. 2002

Nově jmenovaní doktoři:

Fakulta stavební

Ing. Jiří BOŠTÍK, Ph.D.

Ing. Hynek JANKŮ, Ph.D.

Ing. David VRANEK, Ph.D.

Ing. Tomáš VYMAZAL, Ph.D.

Fakulta strojního inženýrství

Ing. Hynek HADRABA, Ph.D.

Ing. Přemysl HOBZA, Ph.D.

Ing. Jan JEDELSKÝ, Ph.D.

Ing. Jan KLUSÁK, Ph.D.

Ing. Drahošlav KOLÁŘ, Ph.D.

Ing. Libor KOVÁR, Ph.D.

Ing. Roman KUBÍK, Ph.D.

Ing. Karel KUNZ, Ph.D.

Ing. František PROCHÁZKA, Ph.D.

Ing. Tomáš PYROCHTA, Ph.D.

Ing. Zdeněk ŘÍHA, Ph.D.

Ing. Jindřich VESELÝ, Ph.D.

Ing. Josef VEVERKA, Ph.D.

Ing. Radek VLACH, Ph.D.

Fakulta elektrotechniky a komunikačních technologií

Ing. Mgr. Zdeněk TOBEŠ, Ph.D.

Ing. Petr TOMAN, Ph.D.

Ing. Luděk ŽALUD, Ph.D.

Ing. Martin MICHÁLEK, Ph.D.

Ing. Pavel KOKTAVÝ, Ph.D.

Ing. Daniel JUŘÍK, Ph.D.

Fakulta architektury

Ing. Zdeněk CHVÁTAL, Ph.D.

Ing. Roman ČÍHAL, Ph.D.

Ing. arch. Petr PAROLEK, Ph.D.

Fakulta chemická

Ing. Klára ČÁSTKOVÁ, Ph.D.

Ing. Petra PETERKOVÁ, Ph.D.

Ing. Jan SPONAR, Ph.D.

Fakulta podnikatelská

Ing. Jiří DVOŘÁK, Ph.D.

Ing. Marcela KOŽENÁ, Ph.D.

Ing. Ivana MANDYSOVÁ, Ph.D.

Ing. Věra MINAŘÍKOVÁ, Ph.D.

Mgr. Veronika NOVOTNÁ, Ph.D.

Ing. Petr SODOMKA, Ph.D.

Ing. Stanislav ŠKAPA, Ph.D.

Ing. Josef ŠUNKA, Ph.D.

Ing. David TUČEK, Ph.D.

Ing. Petr VALENTA, Ph.D.

Z pohledu kvestora: Nedostatek lůžek na kolejích

V nové rubrice chce redakce Událostí vyhradit jednu stránku časopisu pro kvestora VUT v Brně Ing. Jaromíra Pěnička. Ten by zde měl pravidelně informovat studenty a zaměstnance naší alma mater o strategických záměrech vedení školy, o variantách řešení aktuálních problémů i o dalších naléhavých otázkách existence a rozvoje nejstarší české technické univerzity na Moravě zejména z hlediska reálných ekonomických možností VUT v Brně.

Počít míst na kolejích. Věta o čtyřech slovech, která vyvolává řádově více otázek, problémů a variant řešení. Je zřejmé, že VUT v Brně, i když je nad průměrem v počtu lůžek na studenta, má nyní nedostatek ubytovací kapacity, který se při růstu studujících bude v příštích letech zvyšovat. Nedostatek lůžek je nepříjemný pro studenty (shánění ubytování v soukromí, které je dražší, ztráta času dojížděním), ale i pro školu, neboť může ztrácet jistou komparativní výhodu s dopadem na růst počtu svých posluchačů. Přitom absolventi technických oborů nemají a nebudou mít problém se svým uplatněním na trhu práce doma i v zemích EU.

VUT má na svých kolejích k dispozici 6 687 lůžek. Z toho 250 využívá MU a VFU, což je často předmětem diskuse i kritiky. Důvod je pouze jeden. V bouřlivé době přípravy zákona o vysokých školách a převodu majetku do vlastnictví veřejných vysokých škol v roce 1998 hrozilo velké nebezpečí sloučení všech kolejí v Brně a následné přidělování lůžek podle podílu počtu studentů. Tento stav by byl pro VUT značně nevýhodný, znamenal by ztrátu až dvou tisíc lůžek. Proto dohoda rektorů o vzájemné pomoci byla správná. Dohody nelze uzavírat a rušit podle momentální výhody, ale ctít, a prosím, aby si kritici tuto zásadu uvědomili. Doba jejího zrušení nastane pravděpodobně až po možné dostavbě kolejí MU.

Pro akademický rok 2002/2003 bylo díky aktivitě ředitele Kolejí a menz Ing. Jaroslava Grulichy získáno 200 lůžek v býva-

lém hotelu Královopolské. Rozdíl mezi tržní cenou a cenou hrazenou studentem hradí škola do konce roku 2002, následně budou tato lůžka zahrnuta do výpočtu dotace.

Ve zpracovaném Generelu VUT je několik variant výstavby kolejí, přesněji malometrážních bytů, což umožňuje větší možnou variabilitu využití. Kde a kdy, o tom rozhodne závěr diskuse o Generelu, vývoj počtu studentů, vývoj státního rozpočtu, vývoj dotace na ubytování a stravování prostřednictvím MŠMT a koneckonců i vývoj trhu s byty. Stanovil jsem hodně podmínek, abych věc zamlžil? Naopak, jsou i další. Rozhodování o výstavbě kolejí je daleko složitější než rozhodovat o výstavbě objektu jiného typu. Omyl by přinesl tvrdší ekonomické dopady. Jaké varianty jsou na stole: výstavba Pod Palackého vrchem, možnost využití pozemků pod Listovými kolejemi v rámci připravované akce rekonstrukce a dostavby Fakulty informačních technologií Božetěchova, v případě přemístění Fakulty architektury a Fakulty výtvarných umění do areálu Údolní-Úvoz využití zbytku ploch pro menší kapacitu ubytování, dokonce i úvaha o rekonstrukci a dostavbě objektu Rybářská pro tyto účely.

Klíčovou otázkou však jsou zdroje financování. Prostředky státního rozpočtu směřované do výstavby kolejí jsou ojedinělé, zdroje školy omezené a nezajišťující výstavbu, hypotéka legislativně neprůchodná. Založit družstvo, ano, ale bez státního příspěvku. Hledáme proto spolupráci s developery nebo jinými podnikatelskými subjekty, kteří by se podíleli na financování stavby. Zatím ovšem není žádný pozitivní výsledek.

Předchozí informace jsou realistické, nikoli pesimistické. Jako neoptimálnější se jeví cesta menších kroků a menších kapacit. Tím myslím vystěhovat ředitelství KaM do nového čistě administrativního objektu a získat tak ubytovací kapacitu, součást dostavby FIT, součást řešení Údolní-Úvoz, nadstavba kolejí a jistě se najdou i další řešení. Zásadní směr určí rozhodnutí o dislokačním umístění jednotlivých součástí školy s výhledem do roku 2015. Diskuse o variantách Generelu VUT v Brně započala a věřím, že na jaře bude ukončena včetně projednání s představiteli statutárního města Brna a na úrovni MŠMT ČR a MF ČR.

Ing. Jaromír Pěnička, kvestor VUT v Brně

For Summary see page 30.

125. výročí narození profesora Vítězslava Veselého

V závěru letošního roku uplyne již 125 let od narození Vítězslava Veselého, vynikajícího vědce, pedagoga a všestranného člověka, profesora organické chemie a technologie tuků, dehtů a barviv na brněnské technice.

Vítězslav Veselý se narodil dne 29. prosince 1877 v Molitově u Kouřimi. Vysokoškolské studium chemie úspěšně ukončil v roce 1900 na proslulé polytechnice v Curychu, doktorský titul získal o rok později na univerzitě v Ženevě. Po návratu do Prahy spolupracoval na České vysoké škole technické v Praze s profesory K. Preisem a E. Votočkem. V roce 1905 odešel Vítězslav Veselý do průmyslové praxe. Stal se nejprve chemikem a poté technickým správcem svíčkárny, voskárny a mydlárny firmy Monopol v Mladé Boleslavi. Od roku 1907 se u firmy Kavalier v Sázavě věnoval studiu složení laboratorního a optického skla. Protože působení v tomto podniku neskýtalo žádné perspektivní vyhlídky do budoucna, nerozpakoval se přijmout nabídku čínské firmy Ayo Hsu Glass Works Co Ltd. v Sutsieniu, která hledala českého inženýra pro stavbu a vedení sklárny, a strávil v daleké Číně téměř dva roky. V roce 1910 znovu začal vědecky pracovat na ČVŠT v Praze. V roce 1912 se habilitoval z oboru technologie skla a silikátů, o dva roky později si rozšířil habilitaci na obor chemické technologie tuků, dehtů a barviv, který se pak stal celoživotní náplní jeho vědecké práce. V roce 1919 přichází Vítězslav Veselý na techniku do Brna, aby zde převzal vedení ústavu organické chemie po profesoru C. Krauzovi. Dne 30. ledna 1920 byl jmenován mimořádným a 20. června 1921 řádným profesorem „chemie organické a současně technologie tuků, dehtů a barviv“. Již v té době byl členem řady vědeckých společností.

Na brněnské technice budoval profesor Veselý fundovaný ústav s rozsáhlou pedagogickou a výzkumnou činností. Při tomto ústavu záhy zřídil Výzkumnou stanici pro průmysl tukový, jedinou svého druhu u nás. Dal podnět k založení Mezinárodní komise pro studium tuků a v letech 1935–1938 byl jejím předsedou. Ve dvou funkčních obdobích byl děkanem odboru chemického inženýrství; po smrti profesora F. Ducháčka byl zvolen pro zbytek školního roku 1930/1931 rektorem školy.

Druhá světová válka násilně přerušila vědeckou i pedagogickou činnost profesora Veselého. V roce 1941 byl penzionován, a proto přijal místo poradce pražské firmy na výrobu umělých hmot Baklax. V lednu 1944 byl zatčen gestapem a až do konce války vězněn na Pankráci, v Terezíně a v Buchenwaldu. Po obnovení výuky v roce 1945 se profesor Veselý vrátil k odborné práci na brněnské technice a kromě původních předmětů začal

přednášet nový obor – technologii plastických hmot. V tehdejší Československu byl považován za průkopníka tohoto oboru. V červnu 1945 ho MŠANO jmenovalo komisařským rektorem.

I po přeložení na trvalý odpočinek v roce 1948 pokračoval v přednáškách a práci na škole, a to až do roku 1951, kdy byla provedena reorganizace brněnských vysokých škol. Poté přechází jako odborný poradce do n. p. Lachema Brno. Profesor Veselý zemřel dne 7. června 1964 v Brně.

Vítězslav Veselý nebyl jen vynikající vědec a pedagog, nýbrž člověk velice všestranný, jak o tom svědčí řada zájmů a zálib, které ho provázely celým životem. Již od mládí se věnoval studiu cizích jazyků; ovládal němčinu, francouzštinu, angličtinu, ruštinu, italštinu, domluvil se i španělsky. Patřil rovněž ke známým osobnostem brněnského kulturního, především pak hudebního života. Dne 13. prosince 1923 bylo ustaveno „Chemické kvarteto“ ve složení V. Veselý (I. housle), R. Vondráček (II. housle), R. Doušek (viola) a A. Šimek (cello). K nejhranějším patřily skladby Beethovena, Mozarta, Haydna, Dvořáka, Schuberta aj. Schůzky kvarteta byly na dlouhý čas přerušeny až v březnu 1939 vlivem válečných událostí. Profesor Veselý byl rovněž velkým příznivcem a vyznavačem sportu. Již v roce 1901 se s úspěchem zúčastnil „lawn-tenisového“ turnaje v Plzni, na kterém vyhrál jednu ze skupin. Byl dlouholetým předsedou brněnské Ligy motoristů, sám se aktivně věnoval motorismu, lyžování, jízdě na koni a sportovní střelbě.

Jak jsme se již zmínili, na samém sklonku roku 1908 se Vítězslav Veselý vypravil za novými poznatky a zkušenostmi do vzdálené Číny. Během cesty a pobytu v této exotické zemi vznikly poznámky plné zajímavých, bystrých a vtipných postřehů, které jistě osloví a zaujmou i dnešního čtenáře. Nyní přinášíme pouze krátkou ukázkou; úplný text vzpomínek připravuje k vydání VUTIUM v roce 2003.

PhDr. Renata Krejčí, archiv VUT v Brně

Redakce děkuje prof. Aleně Štěpánkové-Veselé za zapůjčení rukopisů a fotografií.

SUMMARY:

At the end of the year, we should recall the 125th birth anniversary of Professor Vítězslav Veselý, who taught organic chemistry and technology of fats, tars, and dyes at the Brno technical university.

O mé cestě do Číny

„V červenci r. 1908 četl jsem náhodou v kavárně v Národních listech anonci, že pražská obchodní komora hledá pro řízení velké sklárny v Číně inženýra. Jelikož jsem byl tehdy zaměstnán ve sklárnách Kavaliorových v Sázavě, a to bez zvláštních vyhlídek pro budoucnost, zdála se mi tato nabídka svůdnou, takže jsem šel hned druhého dne do obchodní komory, abych se o této záležitosti něco podrobnějšího dozvěděl. Tam mně předložili psaní od rakousko-uherského konsulátu v Šanghaji, z něhož jsem se dozvěděl, že se ta sklárna nachází v nějakém Sučau, patří čínské společnosti, která má dosti prostředků, aby sklárnu zvětšila, že část továrny byla vystavěna Angličany, kteří však Čínu právě opouštějí. Hledaný inženýr má tam jet co nejdříve. V dopise nestálo přesnější udání místa, kde ta sklárna je, ani něco o podmínkách, za kterých má býti onen inženýr angažován. Protože jsem byl jediným uchazečem pro toto místo, obchodní komora sdělila konsulátu v Šanghaji, že inženýra k řízení sklárny našla, že však si týž přeje se dozvědět dříve něco bližšího o podmínkách a místě, kde se sklárna nachází. Ačkoliv bylo toto psaní do Šanghaje odesláno ještě v posledních dnech července, očekával jsem přes celé léto marně odpověď. Došla teprve 20. října, a to telegram, který sděloval, že má inženýr ihned do Číny přijet a že mu posílají na cestu 2000 Mk, t.j. ob-

nos, který za tehdejších poměrů úplně stačil k jízdě z Prahy do Šanghaje a zpět. Nemaje doma mnoho co strátiti, rozhodl jsem se ihned, že tam pojedu, a konal jsem přípravy na cestu.

Cestu do Šanghaje z Prahy bylo lze tehdy konati buď parníkem po moři, Suezským průplavem kolem Indie, anebo sibiřskou drahou. Protože cesta na moři trvala asi 35 dní, kdežto cesta sibiřskou drahou jen asi 20 až 22 dní, rozhodl jsem se pro Sibiř. Před svým odjezdem jsem ovšem hledal, jak jsem mohl, bližší informace jednak o jízdě sibiřskou drahou a jednak o pobytu v Číně.“

Premiérové vavříny pro chytré české hlavy

Na galavečeru v Národním domě na Smíchově v Praze byly 15. listopadu poprvé předány ceny nového projektu Česká hlava, který má přispět k podpoře a zvýšení společenské prestiže naší vědecké a technické inteligence. Cílem soutěže pro české vědce, techniky a manažery je vytvořit jakousi národní obdobu Nobelovy ceny.

Uzrodu projektu byla myšlenka, že Češi si málo váží těch, kteří pro ně něco udělali. „Máme ceny pro umělce, modelky, Miss čehokolí, ale nemáme žádnou prestižní národní cenu pro vědce a techniky, tedy pro ty, na nichž do značné míry závisí budoucí prosperita země,“ řekl prezident organizačního výboru Arnošt Lustig. Hlavním smyslem široce pojatého projektu Česká hlava je vytvářet povědomí, že naše země může prosperovat jenom tehdy, dokáže-li vychovávat nové Heyrovské a Wichterle a bude-li je umět materiálně a společensky ocenit. Mezi řadou významných osobností, které projektu vyjádřily svou podporu, byl i rektor VUT v Brně profesor Jan Vrbka.

Hlavní cenu si odnesli Jiří Labský a Karel Smetana, kteří vytvořili novou metodu krytí kožních defektů za využití polymerních keratinocytů. Její princip spočívá v tom, že se kožní buňky pacienta v laboratoři nanesou na polymer. Živé buňky se na umělém podkladu množí a rozrůstají do plochy. Když je jich dostatek, lékaři vezmou celý polymer a přenesou ho na poškozené místo, kde funguje jako nová kůže a výrazně urychluje hojení.

Studentskou cenu získal Filip Teplý, který samostatně vypracoval originální levnou metodu výroby helicenů – malých uhlíkatých molekul, od kterých se v budoucnosti očekává velké uplatnění zejména v miniaturizaci výpočetní techniky na bázi molekulárních počítačů.

Organizátoři České hlavy – s cílem dosáhnout větší atraktivity předávání cen – svěřili moderování galavečera Ladislavu Smoljakovi, který ho vedl v duchu připomenutí nezapomenutelného českého „génia“ Jára Cimrmana. Jak se tento krok vydařil, mohli diváci posoudit v záznamu, který Česká televize vysílala na svém druhém programu 8. prosince.

Ceny Česká hlava 2002:

Hlavní cena Česká hlava – pro vědce a techniky (odměna 100 tisíc korun)

Jiří Labský z Ústavu makromolekulární chemie Akademie věd a Karel Smetana z 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze

Prix Academia – pro studenty (50 tisíc korun)

Filip Teplý, doktorandský student Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy v Praze

Prix Patria – pro manažery v technických oborech úspěšné i v zahraničí (50 tisíc korun)

Jan Mühlfeit, viceprezident společnosti Microsoft pro Evropu, Střední východ a Afriku

Guru – pro firmu, která nejvíce přispěla k rozvoji lidských zdrojů v České republice

Společnost Škoda Auto Mladá Boleslav

Profesionál – za odbornou publicistiku (50 tisíc korun)

Jan Baltus, šéfredaktor Technického týdeníku

Připravil Igor Maukš

Galavečer moderoval Ladislav Smoljak, který ho vedl v duchu připomenutí nezapomenutelného českého „génia“ Jára Cimrmana.

Mobilita studentů i učitelů patří ke slabším stránkám VUT v Brně

Boloňská deklarace, jejímž signatářem je i Česká republika, dává každému vysokoškolákovi možnost, aby alespoň jeden semestr studoval na zahraniční univerzitě. Mobilita studentů i pedagogů VUT v Brně však navzdory určitému mírnému zlepšení v posledním roce stále patří spíše k těm slabším stránkám nejstarší české technické univerzity na Moravě.

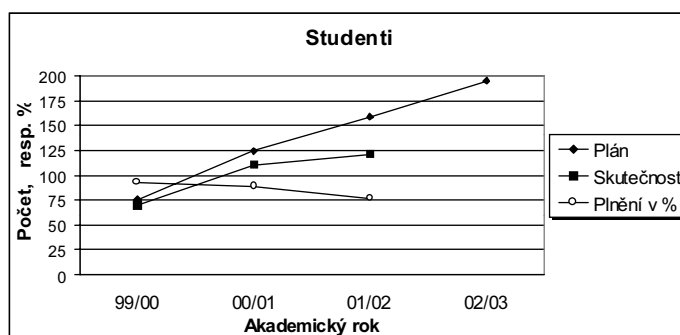
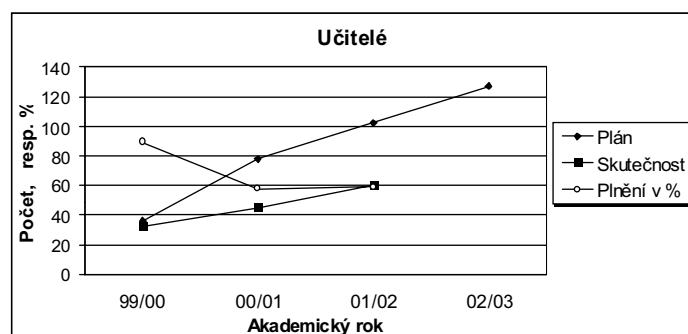
Největší přínos mobility spočívá nejen v poznání jiného prostředí v oblasti vědecké a tvůrčí, ale i sociální a kulturní. Přispívá k navázání kontaktů se zahraničními univerzitami a slouží i jako příprava na konkurenční prostředí ve vzdělávání, jehož součástí se po našem vstupu do EU staneme.

Na příčiny toho, proč má VUT v Brně ve využívání programů EU určených právě pro podporu mobilit (nejzrozsáhlejší je Socrates/Erasmus) značné rezervy, se Události zeptaly prorektora pro vnější vztahy Prof. Ing. Jiřího Kazelleho, CSC.

U Mobilita studentů i učitelů VUT v Brně nebyla v minulosti příliš velká. Došlo alespoň v poslední době k nějakému zlepšení? Když srovnáváme počty výjezdů v absolutních číslech, tak určitý nárůst registrujeme. Za poslední tři roky stoupl počet výjezdů učitelů ze 32 na 60, u studentů ze 70 na 121 ročně. Pokud ale tato čísla porovnáme s počtem učitelů (asi 1 000) a studentů (přes 15 000) na celém VUT, je to stále velmi málo. Je zřejmé, že v tomto směru má naše univerzita značné rezervy.

U Jak je na tom VUT z tohoto pohledu ve srovnání s jinými vysokými školami?

Ve srovnání s jinými technickými univerzitami nijak dobře. Když se podíváme na nejzrozsáhlejší program Socrates/Erasmus, je naše univerzita poměrně nízkou na žebříčku využívání finančních prostředků tohoto projektu – vztaheno na velikost univerzity podle počtu studentů. Další problém je ve využívání naplánovaných, resp. přidělených finančních prostředků. Zde patří VUT do nepočtenější skupiny univerzit s využitím mezi 42–79 pro-

centy. V akademickém roce 2001/2002 byly plánované finanční prostředky na VUT využity u mobility učitelů ve výši 59, u studentů téměř 77 procent.

U V čem spatřujete příčiny takového stavu?

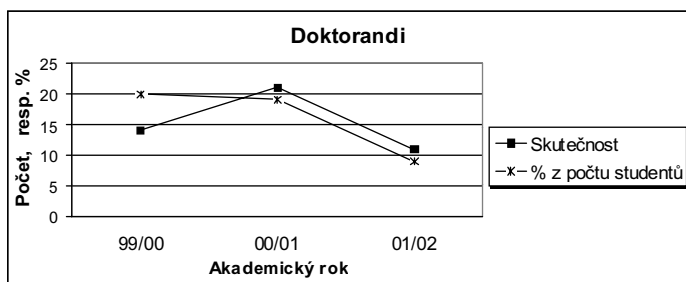
U pedagogů existují dva základní důvody. Prvním je přetíženost učitelů výukou. Plnění pedagogické normy se u nich pohybuje v rozmezí 150 až 200 procent. Učitelé namítají, že se na výjezd nemohou připravit a navíc za sebe jen velmi obtížně najdou po dobu nepřítomnosti do výuky náhradu. Pedagogové proto omezují své výjezdy na velmi krátkou dobu nebo nejezdí vůbec.

Druhým důvodem jsou finanční problémy. Finanční prostředky z programu Socrates/Erasmus mnohdy nepostačují, a musí být tedy doplněny z jiných zdrojů.

Problémem u studentů je jejich určitá nechuť k vycestování do jiného prostředí, obava z podstatně vyššího studijního zatížení a u některých i nedostatečné jazykové znalosti.

U U studentů tedy nehrají roli finanční důvody?

Finanční otázka byla pro studenty závažným problémem ještě na jaře letošního roku. Ani průměrná výše grantu 450 EUR (100 EUR z bruselských prostředků, zbytek dofinancovává MŠMT ČR) totiž v některých zemích nepostačovala na úhradu nejnужnějších pobytových nákladů, a studenti si tak museli doplácet. Proto se vedení VUT v Brně rozhodlo zřídit zvláštní mobilitní fond, který umožňuje prostředky určené na pobyty studentů v cizí zemi doplnit. V rozpočtu schváleném Akademickým senátem bylo k těmto účelům určeno původně 2,2 miliony korun. V průběhu roku se však ukázalo, že tato částka nebude vyčerpána, a byla proto snížena na 1,7 milionu korun.

U: Jak velký příspěvek může student z mobilního fondu získat?

Student může získat předem příspěvek na pobyt ve finančně náročné zemi nebo finanční podporu po návratu, pokud doloží, že pobytové náklady byly vyšší než obdržené finanční prostředky. Maximum je šest tisíc na měsíc a dvacet tisíc na celý pobyt. Podle mého názoru po vzniku mobilního fondu již finanční důvody nehrají rozhodující roli pro to, aby student nevyjel. Fond ovšem vznikl teprve letos, a proto se dá očekávat, že se jeho existence projeví na zvýšení počtu výjezdů až příští rok.

U: Bude mobilní fond po vyčerpání peněz fungovat i v příštím roce?

Chceme v takové formě podpory mobility studentů pokračovat, pokud to samozřejmě schválí Akademický senát, i příští rok. Vzhledem k vyššímu počtu studentů by mělo být ve fondu znovu 2,2 milionu korun. Ve vyplácení příspěvků chceme přistoupit k určité modifikaci, aby se ve zvýšené míře podporovaly mimosokratovské aktivity. Důvodem je to, že v programu Socrates/Erasmus je relativní dostatek peněz. Ty naopak scházejí při zajišťování důležitých krátkodobých výjezdů, na které se Socrates/Erasmus nevztahuje. To stejné platí i o pobytech na našich partnerských univerzitách v zemích, které nejsou členy EU. Letos případně z fondu na programy mimo Erasmus zhruba 350 tisíc korun.

U: V minulosti existovaly problémy s uznáváním aktivit studentů na zahraniční univerzitě po jejich návratu na VUT. Nemohlo to být jedním z důvodů, proč studenti o výjezdy nestáli? Takové problémy, kdy aktivity studenta v zahraničí nebyly na

mateřské univerzitě uznány, v minulosti opravdu existovaly a studenti si někdy kvůli tomu dokonce museli prodlužovat studium. Podle nových propozic musí být nyní ještě před odjezdem se studentem učiněna písemná dohoda o tom, které aktivity na zahraniční škole absolvuje, a fakulta je povinna tyto aktivity uznat v jeho studijním plánu. Ze strany děkanů a proděkanů fakult existuje v tomto směru vůle vyřešit případné problémy ve prospěch vyjíždějících studentů.

U: Myslíte, že jsou všichni studenti VUT o možnostech výjezdů dostatečně informováni?

Myslím, že činnost útvaru vnějších vztahů rektorátu i koordinátorů programu Socrates/Erasmus na fakultách jsou na takové úrovni, že informovanost studentů o možnostech tohoto programu i o jiných mobilitách může být u všech studentů VUT v Brně, budou-li mít zájem, dobrá.

Připravil Igor Maukš

Podle údajů Národní agentury programu Socrates/Erasmus od roku 1998 až do roku 2001 vyjelo v rámci tohoto programu z ČR na zahraniční univerzity 4 128 studentů. Nejčastějším cílem jsou vysoké školy v Německu, Francii, Velké Británii, Španělsku a Nizozemsku. Průměrná výše grantu u nás, diferencovaná do tří skupin podle náročnosti pobytových nákladů v jednotlivých státech, je 450 EUR na měsíc. Studenti z České republiky tak dostávají vůbec nejvíc ze všech asociovaných zemí.

SUMMARY:

The Bologna declaration, which was also signed by the Czech Republic, gives each university student an opportunity to study at least one semester at a university abroad. However, the mobility of the BUT students and teachers, despite last year's slight improvement, could rather be seen as one of the weaknesses of this oldest Moravian university.

Japonský designér ocenil díla i sebedůvěru našich studentů

Začátkem listopadu navštívil Odbor průmyslového designu na Fakultě strojního inženýrství VUT v Brně špičkový japonský designér Nobuoki Ohtani. Pan Nobuoki Ohtani má od r. 1990 vlastní designérský ateliér v Japonsku (v současnosti v něm pracují na příměstském vlaku s magnetickým nadnášením) a souběžně působí v Londýně jako design-konzultant pro různé firmy, např. Toyota Europe Design Development. Nobuoki Ohtani vyučuje design dopravních prostředků na prestižní Royal College of Art v Londýně (dřívější School of Design z r. 1840), jejímž je absolventem z r. 1976, a průmyslový design na National College of Art and Design v Dublinu. Japonský designér přijel do ČR vůbec poprvé, a to proto, že chtěl vidět na vlastní oči, kde studoval náš velmi úspěšný absolvent Jaromír Čech. Ten letos úspěšně dokončil dva roky na RCA v Londýně v postgraduálním studiu, kde byl díky stipendiu Fordu. Během prohlídky výstavy Design magický aneb Vynikající výrobky desetiletí v Design centru ČR, kterou si samozřejmě nenechal ujít, poskytl pan Nobuoki Ohtani Událostem krátký rozhovor.

U: Jak je na tom český design v porovnání s ostatními zeměmi? Bezpochyby je český design na jednom z předních míst ve světě.

U: Vidíte nějaký osobitý punc prací českých designérů, který je odlišuje od trendů v jiných zemích?

Nějaký drastický rozdíl mezi českým a evropským designem bych nedovedl přesně určit. Co se týče stylu, mám dojem, že směřuje více ke germánským vzorům než k latinským či skandinávským. To je ovšem přirozené, uvážíme-li zeměpisnou polohu.

U: Jaké jsou vaše dojmy z návštěvy Odboru průmyslového designu na Fakultě strojního inženýrství VUT v Brně a po zhlédnutí některých prací jeho studentů na výstavě v Design centru České republiky?

Velký dojem na mě udělala motivace studentů, jejich sebedůvěra a úroveň mluvené angličtiny. Vystavené studentské práce jsou na velmi vysoké úrovni a dají se srovnávat s předními institucemi ve skandinávských zemích a v Anglii. Jenom jednu poznámku, což nemá být kritika, ale spíše srovnání – vybavení dílen není tak dobré jako to, které jsem měl možnost vidět v ostatních předních evropských školách designu.

U: Jakým směrem se podle vašeho názoru bude ubírat světový design v horizontu několika příštích let?

Na to je těžké odpovědět. Tato profese nyní vyzrává do té míry, že produkt bude navrhován z holističtějšího stanoviska. Myslíím, že návrhy koncepčního designu budou vyzrálější a budou obsahovat daleko více detailů než dříve.

Výstava Design magický aneb Vynikající výrobky desetiletí byla zahájena v Design centru ČR na Radnické 2 v Brně 14. října za účasti rektora VUT v Brně Prof. RNDr. Ing. Jana Vrbky, DrSc., děkana Fakulty strojního inženýrství Prof. Ing. Josefa Vačkáře, CSc., a ředitele Ústavu konstruování FSI Doc. Ing. Josefa Šupáka, CSc. Je zde vystaveno přes 200 výrobků a modelů – vesměs oceněných ze soutěží Vynikající výrobek roku a Dobrý design v letech 1992–2002. Mezi autory jsou zastoupeni absolventi FSI a FaVU VUT v Brně. Výstava bude trvat až do začátku ledna 2003.

Doc. Jan Rajlich, Igor Maukš,
foto Michaela Dvořáková

SUMMARY:

At the beginning of November, the Department of Industrial Design at the Faculty of Mechanical Engineering was visited by Nobuoki Ohtani, a Japanese top designer. Mr Nobuoki Ohtani teaches design of transport vehicles at the prestigious Royal College of Art in London and industrial design at the National College of Art and Design in Dublin.

Informace

Miss Academia ČR již po sedmé!

Právě v tuto dobu se rozjíždí informační kampaň pro předkolo soutěže Miss Academia ČR, které se uskuteční 7.–9. února 2003 ve Zlíně. Tuto jedinečnou akci pořádají studenti Fakulty multimediálních komunikací Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně. Bude v ní zvolena „nej“ vysokoškolačka České republiky, o které se rozhodne 2. dubna 2003 ve Zlíně.

Na oficiálním serveru www.missacademia.cz si můžete prohlédnout fotografie i videa z minulých ročníků a naleznete zde další aktuální informace. 31. ledna 2003 končí šance přihlásit se do výběrového předkola! Kritéria pro zvolení dubnových finalistek jsou především smysl pro humor, inteligence, pohotovost a nápaditost. Přestože je vzhled důležitý, nebude zdaleka rozhodující.

red

Mezinárodní soutěž STUDENT EEICT 2003

V květnu příštího roku (29. května 2003) budou české a slovenské technické univerzity společně pořádat mezinárodní soutěž ve studentské tvůrčí činnosti v oboru elektrotechniky, informatiky a komunikačních technologií. Vzhledem k tomu, že Fakulta elektrotechniky a komunikačních technologií společně s Fakultou informačních technologií VUT v Brně úspěšně pořádaly již osm ročníků podobné soutěže na místní úrovni, byly obě fakulty pověřeny organizací prvního mezinárodního kola.

Smyslem soutěže je motivovat studenty k tvůrčí odborné a vědecké práci. Studenti obhajují projekty, které přinášejí zajímavá technická řešení a originální vědecké výsledky. Jelikož jsou mnohé projekty řešeny ve spolupráci s průmyslem, hrají firmy v průběhu soutěže důležitou roli.

Podle našeho názoru může tato mezinárodní soutěž pomoci přilákat na technické univerzity více talentovaných maturantů, a napomůže tak řešit akutní nedostatek kvalitních vysokoškolsky vzdělaných absolventů z oblasti elektrotechniky, informačních a komunikačních technologií.

Administrace soutěže a její průběh je a bude zveřejňován na internetových stránkách <http://www.feec.vutbr.cz/EEICT>. Na

uvedených stránkách jsou a budou trvale dostupné všechny dosud vydané sborníky studentských prací.

Základním cílem soutěže je podpora tvůrčí činnosti studentů bakalářských, magisterských a doktorských studijních programů na fakultách elektrotechnických, inženýrských a příbuzných oborů. Nicméně přínos soutěže zasahuje i do dalších oblastí:

- Soutěž pomůže popularizovat špičkové výsledky výzkumu a vývoje českých fakult elektrotechniky a informatiky pomocí Internetu, multimédií, interaktivních sborníků a tištěných publikací. Popularizátory budou samotní vysokoškolští studenti (za podpory pedagogů).
- Soutěž zintenzivní a zkvalitní spolupráci mezi univerzitami navzájem (navázání osobních kontaktů mezi soutěžícími), mezi univerzitami a firmami (osobní kontakty mezi studentem a firmou) a mezi univerzitami a středními školami (vyhledávání talentovaných maturantů). Jelikož účast přislíbily i partnerské univerzity ze zemí Evropské unie, lze hovořit o podpoře spolupráce evropského rozměru.

- Soutěž může přispět ke zlepšení podnikatelského prostředí pro společnosti z oboru elektrotechniky, informatiky a komunikačních technologií (výchova dostatečného počtu kvalitních odborníků, vytvoření prostoru pro širší ovlivňování výuky firmami, vzbuzení zájmu firem o podporu univerzit).

Všechny příznivce elektrotechniky, informatiky a komunikačních technologií rovněž srdečně zveme na tradiční brněnské kolo soutěže, které je plánováno na čtvrtek 24. dubna 2003.

Obě kola soutěže proběhnou v areálu VUT Pod Palackého vrchem v budově Technická 8.

red

Úspěch studentů Energetického ústavu FSI v soutěži diplomových prací

V rámci mezinárodní konference a výstavy Energy Efficiency Business Week: Energie efektivně 2002 pořádané společností SEVEN od 5. do 7. listopadu 2002 v Praze byla vypsána i soutěž diplomových prací zabývajících se efektivním využíváním energie a obnovitelných zdrojů. Do soutěže přihlásili svoje práce také dva čerství absolventi Energetického ústavu – odboru tepelných a jaderných energetických zařízení Fakulty strojního inženýrství VUT v Brně:

Ing. Jiří Škorpík s diplomovou prací s názvem: **Analýza využitelnosti Stirlingova motoru pro kombinovanou výrobu elektřiny a tepla,**

Ing. Martin Lisý s diplomovou prací s názvem: **Optimalizace zdroje K13 v systému CZT města Třebíče.**

V konkurenci 26 přihlášených prací z nejrůznějších VŠ z České republiky oba shodně obsadili druhé místo, přičemž první místo nebylo uděleno. Oba dva studenti, kterým k úspěchu blahopřejeme, dále pokračují v doktorském studijním programu na Energetickém ústavu – odboru tepelných a jaderných energetických zařízení FSI VUT v Brně.

red

Jak jsme ho znali

„Jen ještě zajedu do Lisabonu, pak mám pár seminářů a kongresů v Německu, a hned se pustím do rejstříku k naší knize pro Compostelu. A jak pokračuje vydání sborníků pro Londýn a brněnské univerzity?...“

Takto jsme s profesorem Fukačem v podzimních měsících často telefonicky ladili naše společné koedice. V posledních dnech už tolik necestoval, a přesto jsme se již nestačili setkat nad Bachovým rejstříkem. Snad jej sami dokážeme zpracovat stejně pečlivě, přehledně i s rozhledem, jako by ho sestavil pan profesor.

Univ. prof. PhDr. JIŘÍ FUKAČ, CSc.

15. 1. 1936 – 22. 11. 2002

dlouholetý vedoucí Ústavu hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy univerzity,

bývalý prorektor Masarykovy univerzity,

člen Vědecké rady Masarykovy univerzity,

člen-korespondent Rakouské akademie věd ve Vídni,

nositel Ceny Adalberta Stiftera za rozvoj česko-německých vztahů,

člen výkonného výboru Compostela Group of Universities, Santiago de Compostela,

člen Mezinárodní společnosti pro hudební vědu v Basileji,

předseda Mezinárodní Janáčkovy společnosti v Brně,

předseda výboru Mezinárodního hudebněvědného kolokvia v Brně,

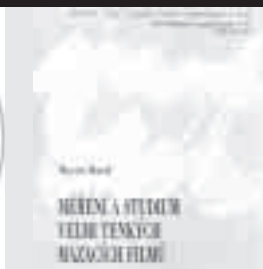
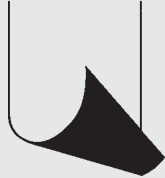
člen Poradního sboru pro kulturní politiku Rady města Brna,

dlouholetý spolupracovník nakladatelství VUTIUM.

Alena Mizerová

Nové učební texty a publikace

VUTIAM

FAST

Stabilizační a dešťové nádrže
Sborník přednášek ze semináře konaného dne 17. října 2002
2002 – 1. vyd. – 67 s.,
ISBN 80-214-2218-1

Vodní hospodářství skládek komunálního odpadu
Sborník přednášek ze semináře konaného dne 7. listopadu 2002
2002 – 1. vyd. – 67 s.,
ISBN 80-214-2218-1

FEKT

EPVE 2002 Elektrické pohony a výkonová elektronika
Sborník příspěvků z celostátní konference 2002 – 1. vyd. – 262 s.,
ISBN 80-214-2246-7

Nakladatelství VUTIAM

ČEJKA, Miloslav – MATYÁŠ, Vladislav
Elektronická měřicí technika
2002 – dotisk 3. vyd. – 139 s.,
ISBN 80-214-1889-3

JAN, Jiří

Číslicová filtrace, analýza a restaurace signálů
2002 – 2., upravené a rozšířené vyd. – 427 s.,
ISBN 80-214-1558-4

Vědecké spisy

Vysokého učení technického v Brně Edice PhD Thesis

LEKEŠ, Radek
Deformačně napěťová analýza soustavy šroub – kostní tkáň
2002 – sv. 145 – 31 s., ISBN 80-214-2229-7

PYROCHTA, Tomáš

Navrhování testovacích prostředků a metod pro aplikace informačních systémů v prostředí klient/server
2002 – sv. 146 – 29 s., ISBN 80-214-2231-9

ŠTULÍŘ, Roman

Zařízení pro termické zneškodňování odpadů. Řešení výměníku tepla
2002 – sv. 147 – 27 s., ISBN 80-214-2225-4

MARTINÁK, Petr

Efektivní využití energetických zdrojů v procesním průmyslu
2002 – sv. 148 – 29 s., ISBN 80-214-2233-5

PUCHÝŘ, Radim

Termické zneškodňování odpadů – modelování a aplikace
2002 – sv. 149 – 23 s., ISBN 80-214-2232-7

JAROŠOVÁ, Jana

Matematicko-statistický model optimalizace procesu měření a vyhodnocování drsnosti obrobené plochy
2002 – sv. 150 – 27 s., ISBN 80-214-2239-4

HERUUGA, Tumurbaatar

Tribologické hodnocení otěru
2002 – sv. 151 – 24 s.,
ISBN 80-214-2240-8

DVOŘÁK, Jiří

Výzkum parametrů poptávky v ČR metodou simulace
2002 – sv. 152 – 30 s., ISBN 80-214-2243-2

TOMAN, Petr

Lokalizace místa zemního spojení v sítích VN
2002 – sv. 153 – 31 s., ISBN 80-214-2245-9

KOŽENÁ, Marcela

Konkurenceschopnost podniku při respektování strategie udržitelného rozvoje
2002 – sv. 154 – 28 s.,
ISBN 80-214-2248-3

Edice Habilitační a inaugurační spisy

HELA, Rudolf

Intenzifikace zhutňování betonových směsí
2002 – sv. 99 – 24 s., ISBN 80-214-2227-0

KŘUPKA, Ivan

Studium elastohydrodynamického mazání bodových kontaktů strojních soustav
2002 – sv. 100 – 26 s., ISBN 80-214-2223-8

HARTL, Martin

Měření a studium velmi tenkých mazacích filmů
2002 – sv. 101 – 28 s., ISBN 80-214-2224-6

Summary:

(p. 15)

During the 20th century, particularly after the 2nd Vatican Council (1962–1965), there was a considerable shift in the theological thinking and a new perception of Christianity. The changes are also expressed by the way in which the ideas of Christianity are reflected in the architectural design of churches, chapels, and other sacral buildings. This was one of the themes of the Modern Sacral Buildings conference held by the BUT Faculty of Architecture at the BUT Centre in Antonínská street on 13th November.

(p. 21)

The number of beds in the halls of residence. This sentence consisting of nine words, raises many more questions, issues, and variant solutions. It is known that BUT, although above average in terms of the bed-student ratio, now lacks accommodation capacity, and this problem may become even more pressing with the expected increase in the number of students admitted in the years to come.

Koncert ke Dni studentů

Pěvecký sbor VUT v Brně VOX IUVENALIS připravil ke Dni studentů pro všechny brněnské studenty slavnostní koncert. Slavnostní vystoupení sboru se uskutečnilo v pondělí večer 18. listopadu 2002 ve dvoraně Centra VUT na Antonínské ulici v Brně. Na programu byl Jan Novák, Michael Bojesen, Antonín Tučapský, George Gershwin a mnozí další. Připomínáme, že soubor VOX IUVENALIS pod vedením sbormistra Jana Ocetka získal letos v červenci vynikající druhé místo na mezinárodní soutěži v dánském Randers.

red., foto Michaela Dvořáková

Konference Moderní sakrální stavby

